

PORTFOLIO VIOLI TYCZ

- Biografia
- Artystyczna deklaracja
- Przykłady prac
- Artist Resume
- Publikacje
- Nagrody/Grant/Stypendia
- Kolekcje
- Kontakt

biografia artystyczna

Artystka multimedialna. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu.
Wykładowczyni w PHOBOS, AFA Szkoły Fotograficzne.

Laureatka krajowych i międzynarodowych nagród, w tym Grand Prix International Print Triennial Cairo/Egypt; Nagroda Jury Print Triennial Tokyo /Japonia/, Grand Prize International Graphics Biennial Cluj-Napoka /Rumunia/, Wyróżnienie na Międzynarodowym Triennale Grafiki /Kraków/; II Nagroda na Biennale Malarstwa Bielska Jesień /Bielsko-Biała/; Artist of the Year ARTEON, Złoty Medal Premio Remo Palmirani /Włochy/.

Prace w zbiorach, m.in., Muzeum Narodowe w Krakowie; CSW Łaźnia Gdańsk /obecnie GCSW/; Muzeum Współczesne Wrocław /Dolnośląska Zachęta Sztuk Pięknych/; Fundacja Pilar Juncosa&Joan Miro; BWA Zielona Góra; Shenzhen Guanlan Collection of Prints /Chiny/; TroisRivieres Quebeck /Kanada/; Foundation Cultural Center /Korea/, Kanagawa Prefectural Gallery /Japonia/; Museum of Texas Tech University /Artist Printmaker/Photographer Research Collection (AP/RP)) /USA/ i wielu innych.

Jej prace są prezentowane na całym świecie, m.in., Korea Foundation Cultural Center JoongAng Ilbo Building; Lavra Gallery Kijów; Lahti Art Museum Finlandia; Horst Janssen Oldenburg; Museum of Modern Art Moskwa; Rensselaerville Institute, New York; Caraccio Studio Gallery, Nowy Jork; Kunstlerhaus Bethanien, Berlin.

W Polsce jej prace były prezentowane, m.in. Muzeum Narodowe Wrocław; Muzeum Współczesne Wrocław; Muzeum Narodowe Kraków; CSW Łaźnia, BWA Wrocław, BWA Zielona Góra i wielu innych.

Uhonorowana tytułem Wrocławianki Roku 2025 w kategorii KULTURA. W 2024 roku Wyróżniona przez portal ARTBIDY jako jedna z trzech polskich artystek, które warto znać, obok Teresy Pągowskiej i Małgorzaty Mirgi Tas.

Dwukrotna laureatka programu stypendialnego „Młoda Polska”, stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz hiszpańskiej Fundacji Pilar Juncosa & Joan Miró.
Członkini Stowarzyszenia Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie.

Mieszka i tworzy we Wrocławiu.

„Używamy nowych technologii, powracając do duchowych korzeni”

Moja twórczość artystyczna jest nierozzerwalnie związana z początkami rewolucji cyfrowej stając się doświadczeniem formacyjnym, który zdefiniował język mojej sztuki. To opis współczesnej kondycji człowieka, żyjącego w rozdwojonej rzeczywistości – pomiędzy namacalnym, organicznym światem a cyfrową, wirtualną sferą.

Interesuje mnie napięcie na styku tych dwóch porządków, ich wzajemne przenikanie się, konflikty i paradoksy, które z tego wynikają.

W swoich pracach często sięgam po "techno-śmieci", zużyte płyty główne, elektronikę i kable. Traktuję je jako archeologiczne artefakty naszej cywilizacji i budulec dla nowych form. Z tych elementów konstruuje zarówno mury symbolizujące izolację i kryzys uwagi ("e-WALL"), jak i cybernetyczne świątynie czy współczesne Stonehenge ("Cyberne Tyczne"), stawiając pytania o nowe formy duchowości w erze baz danych. Jednocześnie konfrontuję technologię z nieuchronną siłą natury, która w moich instalacjach, jak "Florarium", dokonuje powolnej aneksji ludzkich twórców, odślaniając ich efemeryczność w postapokaliptycznym memento mori.

Centralnym tematem mojej sztuki jest ciało – jako pole bitwy między naturą a kulturą, jako obiekt konsumpcji i nośnik tożsamości. Badam jego kruchość w kontekście kulturowej presji ("Anorexis") oraz jego reprezentacje w nowych, cyfrowych mitologiach ("E-Holy Family", "Pół na Pół").

Interesuje mnie moment, w którym ciało staje się "mięsem" – towarem, częścią danych, elementem systemu.

Kluczowym elementem mojej praktyki jest interakcja. Przełamuję tradycyjny dystans między dziełem a widzem, zapraszając do współtworzenia, gry i partycypacji ("Sound System", "Puzzle 4U"). Wierzę, że sztuka staje się pełna dopiero wtedy, gdy wchodzi w dialog z odbiorcą, zmuszając go do intelektualnego i fizycznego zaangażowania.

Moje działania często przybierają formę ironicznej gry z symbolami popkultury i historii sztuki ("Pikseloza", "Pacyfki smażone"), aby poprzez tragikomiczne zderzenia odślonić pęknięcia w otaczającej nas rzeczywistości.

Łączę tradycyjny warsztat z nowoczesnymi materiałami. Używam hybrydowych technik – od szlachetnego wklęsłodruku po animację, wideo i AI – by tworzyć wielowarstwowe komunikaty. Chcę zmuszać do refleksji nad granicami człowieczeństwa, iluzją postępu i ceną, jaką płacimy za życie w podwójnym, cyfrowo-realnym świecie.

e-wall/2025

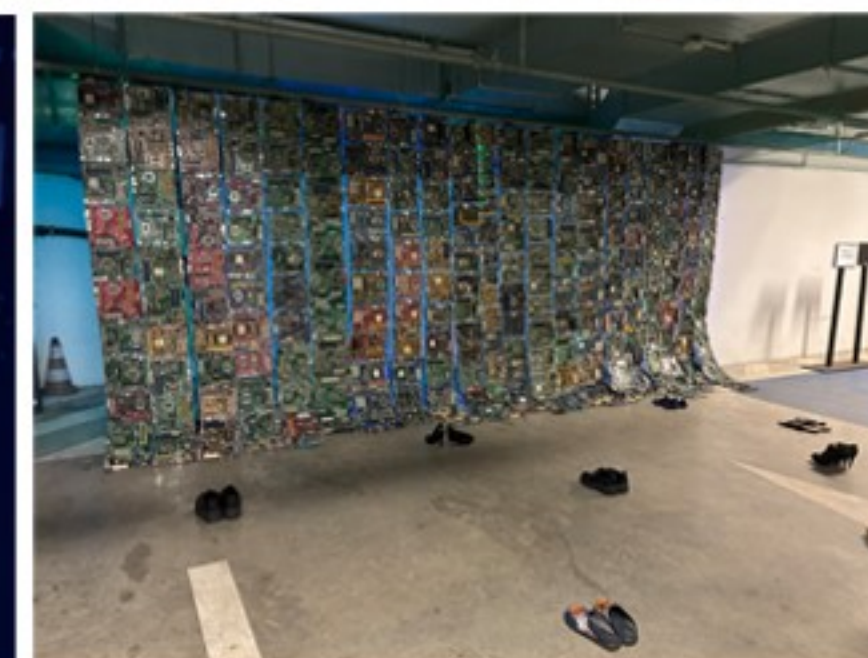
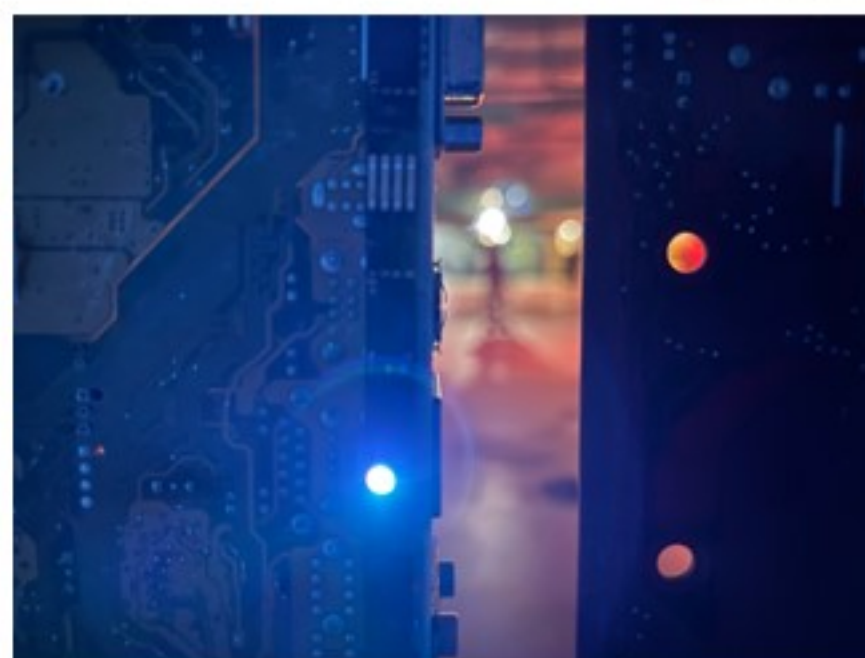
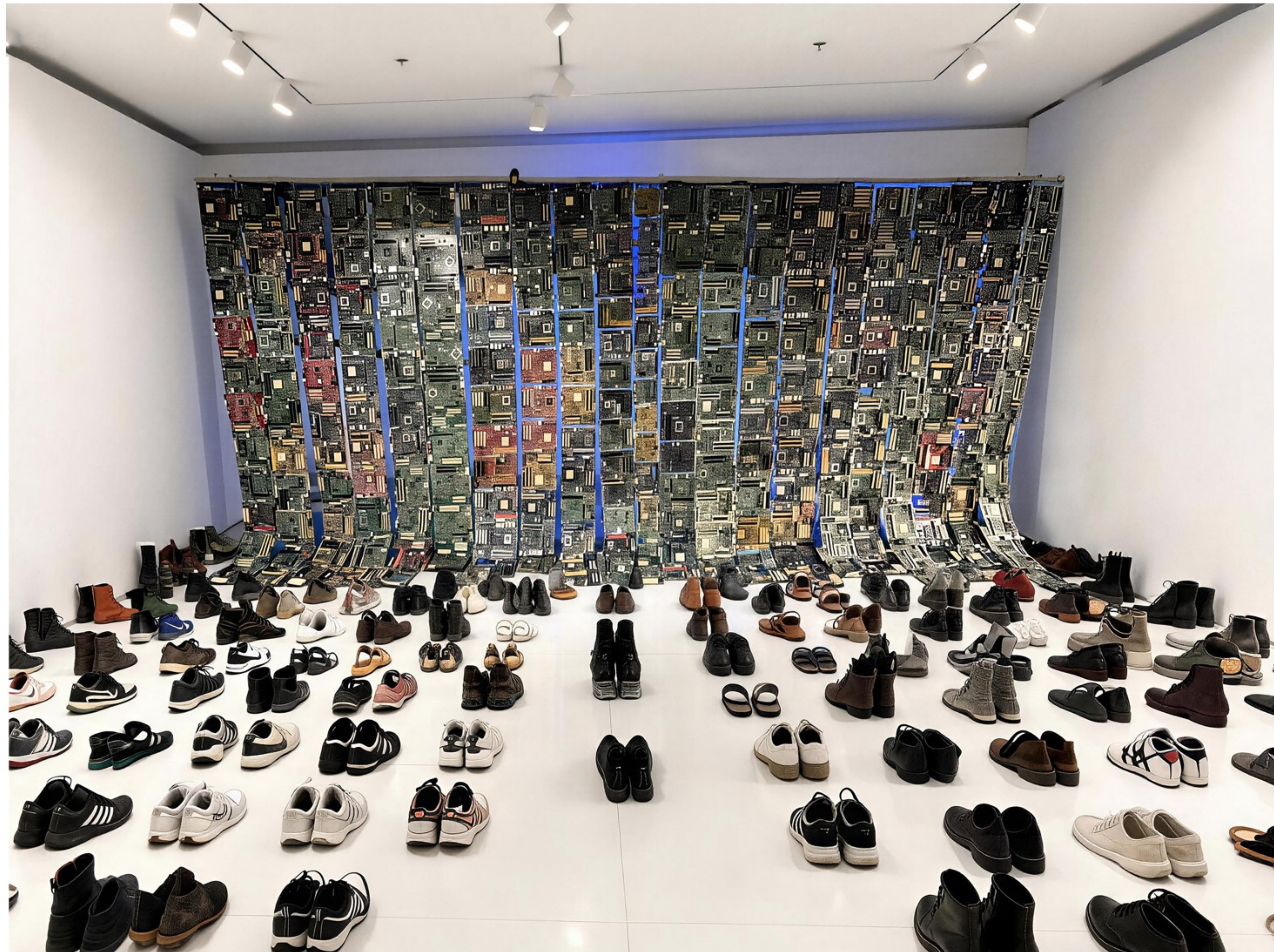

®instalacja multimedialna partycypacyjno-dźwiękowa
ściana zbudowana z płyt głównych komputerowych, głośniki
ledy, przedmioty odbiorców

±Rytuał, edycja XXII, Trony i Algorytmy, AST Wrocław, 2025

„Instalacja e-WALL to potężna krytyka współczesnej relacji człowiek–technologia, w której pozorna łączność prowadzi do dezintegracji ludzkiej obecności. Tu płyty główne stają się cegłami muru – twardą, zimną, zbudowaną z krzemu i metalu, nieprzystającą do organicznej ludzkiej natury, blokadą. Ledy migające w żywych kolorach przyciągają wzrok jak ekrany smartfonów, reklamy czy powiadomienia. To hipnotyzujący "ogień" nowoczesności, który jednocześnie oślepia i odciąga od rzeczywistości. LUDZKOSZCZELNOŚĆ e-WALL pokazuje, że systemy nie są zaprojektowane dla ludzi, tylko dla danych.

Warstwa audio zbudowana z dźwięków klikania, fragmenty czatów, szumu to współczesna "symfonia samotności" – hałas, który ma zastąpić rozmowę. Audio instalacji to dźwięk KRYZYSU UWAGI. Zwiedzający są wciągnięci do współkreowania instalacji – pozostawiają przedmioty, które mają symbolizować stratę, jaką ponieśli gdy przenieśli swoją aktywność do internetu, który symbolizuje e-WALL. Przedmioty pozostawione przez zwiedzających przed murem z płyt głównych komputerowych przypominają znikających użytkowników.

praca została zrealizowana ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

wybrane prace

Anorexis/2006

®Druk cyfrowy, magnez, wycinanki graficzne, wkłesłodruk, 150x 75 cm, 2006

±ANOREXIS, Muzeum Współczesne Wrocław, 2023

±MTG Kraków, Galeria Sztuki Współczesnej BUNKIER SZTUKI, Kraków, 2006

±TOŻSAMOŚĆ, Muzeum Architektury, 2007

±NUM errance, 6 MBWG Trois Rivieres, Quebec, Kanada, 2009

±Anorexis, Muzeum Współczesne Wrocław, 2023

▢Kolekcja Dolnośląskiej Zachęty Sztuk Pięknych /DTZSP/147-150/

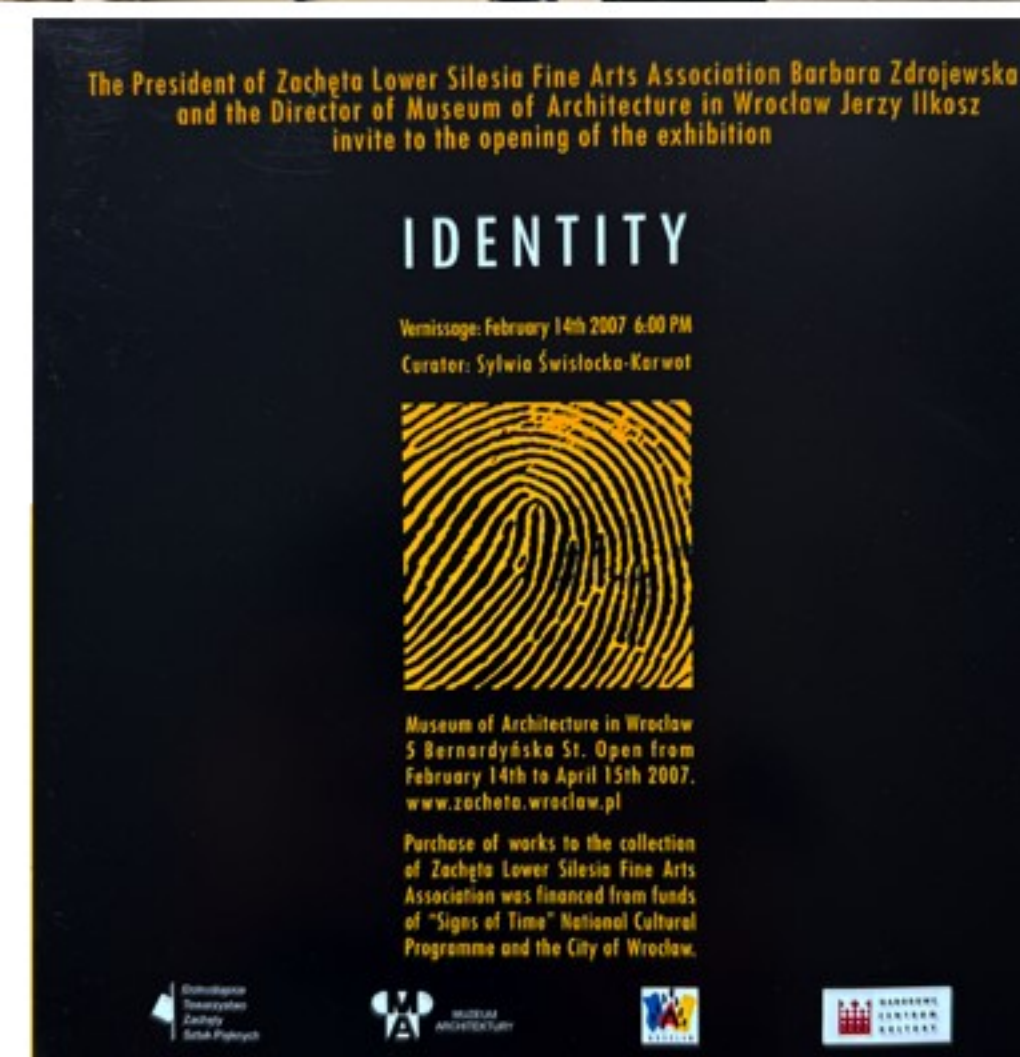
Cykl grafik pod tytułem „ANOREKSJA” stanowi ewidentną wizualizację choroby zwanej anoreksją (zaburzenie odżywiania). Będąc konsekwencją restrykcyjnej diety lub ćwiczeń fizycznych, charakteryzuje się skrajnie wychudzonym ciałem i niską wagą. Impulsem do powstania tej pracy była presja społeczna KULTU PIĘKNA, wzmacniana przez współczesną cywilizację medialną.

Ciało anorektyczne jest ikoną popkultury, a objawy choroby opisują uniwersalne zjawiska funkcjonowania w społeczeństwie postmodernistycznym:

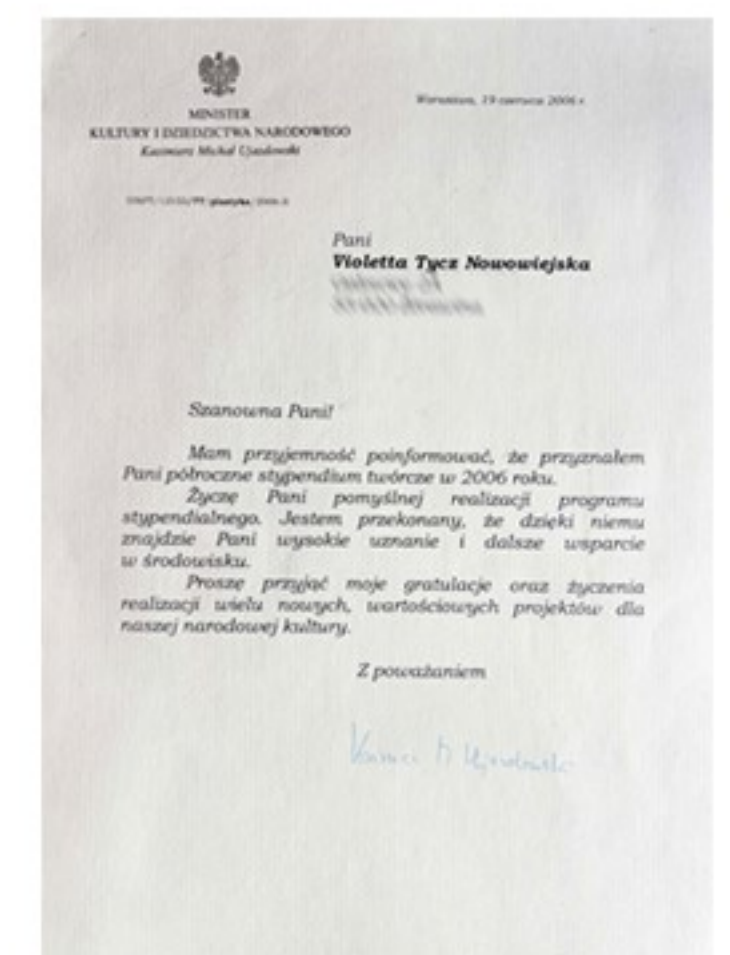
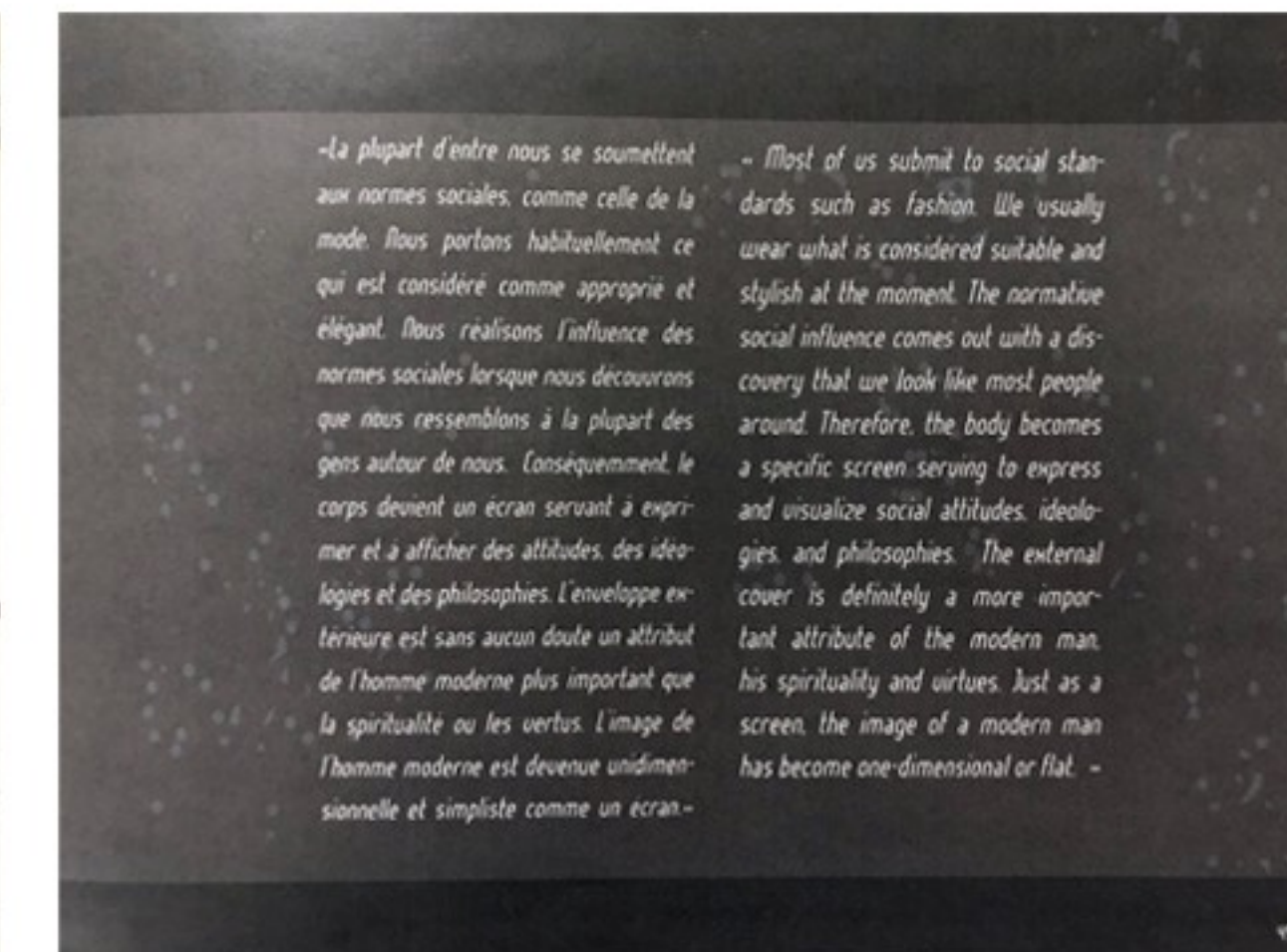
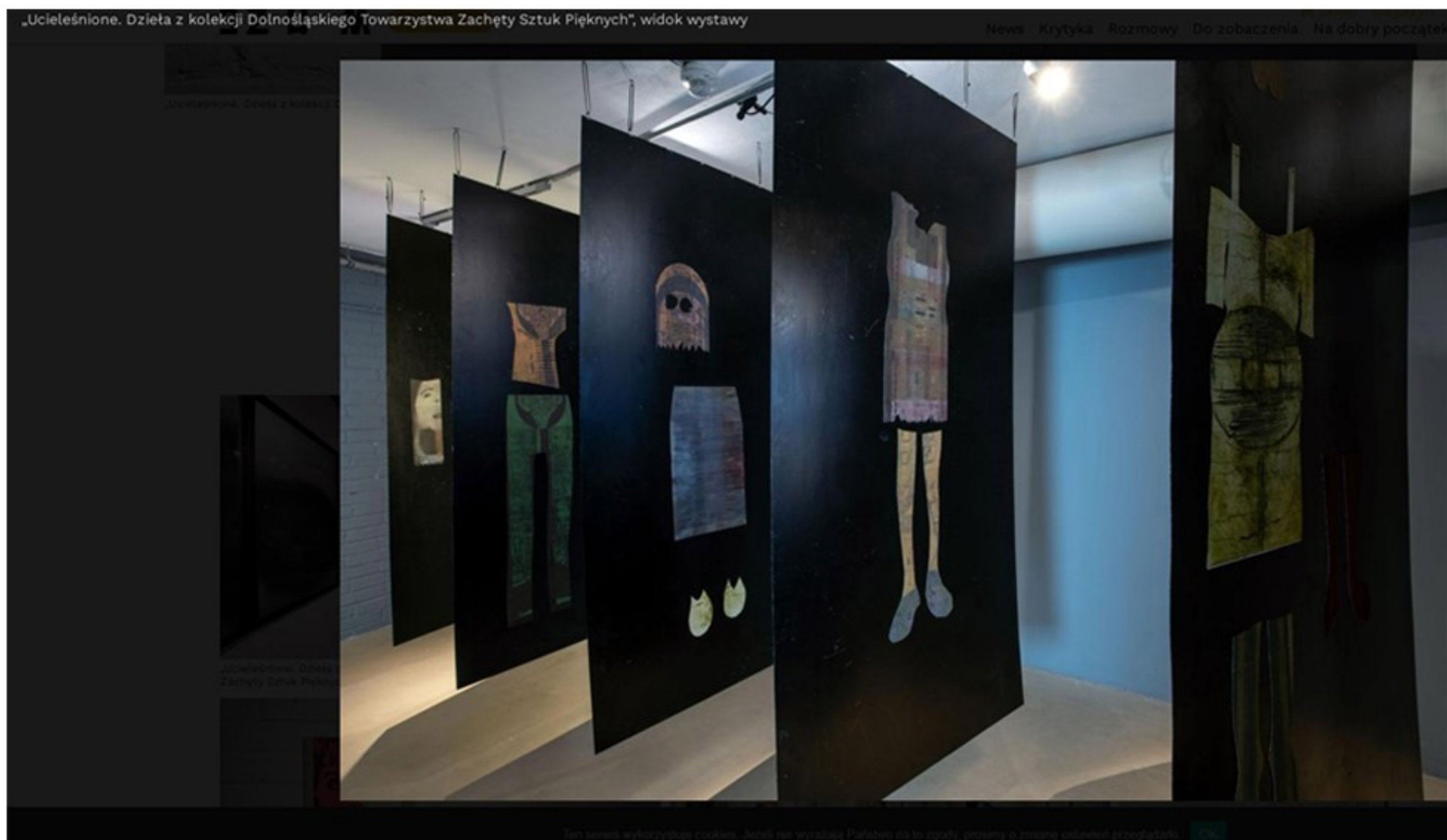
- perfekcjonizm – rozumiany jako ograniczenie osiągania coraz lepszych wyników w świecie rywalizacji, przerosł ambicji i ciągle poszukiwanie wyzwań zewnętrznych,
- niezadowolenie z własnej sylwetki – napędzane przez popkulturę, media, reklamę i rynek, które promują nieustanne doskonalenie sylwetki za pomocą diet, ćwiczeń i operacji plastycznych,
- zniekształcenie obrazu ciała – przekonanie, że poczucie własnej wartości jest rozpatrywane wyłącznie w kategorii wyglądu fizycznego,
- lęk przed dorosłością, dojrzewaniem i dojrzewaniem – zjawisko niedojrzałości narasta nie tylko wśród młodych, ale i starszych. Są oni postrzegani jako osoby wychowane w duchu konsumpcjonizmu, postępu, technologii, mediów i popkultury. W konsekwencji stają się „wiecznymi nastolatkami”, ludźmi słabymi i nieodpowiedzialnymi.

• niska samoocena, poczucie beznadziei i brak pewności siebie – cechy te budowane są na niemożności osiągnięcia współczesnego ideału piękna lansowanego przez media masowe. Alienacji sprzyjają bezosobowe kontakty internetowe, w których wyrażanie uczuć i emocji staje się utrudnione.

Cywilizacja anoreksji jest stale wzmacniana przez kulturę masową, media masowe, reklamę, rynek, postęp i technologię. Choć współczesny ideał „szczupłości-nicości-pustki” jest sprzeczny z kobiecą biologią, jest powszechnie uznawany za wzór do naśladowania. Szczupła sylwetka utożsamiana jest z udanym życiem, ponieważ szczupła to seksowne, ważne i szczęśliwe. Przeciwnieństwo tego stanu rzeczy jest dowodem niedbalstwa, zaniedbania i lenistwa w dbaniu o wizerunek.

Mirosław Balka / Andrzej Dudek-Dürer / Natalia Lach-Lachowicz / Lech Majewski / Maciej Osika
Ewa Partum / Laura Paweł / Anna Plotnicka / Józef Robakowski / Jadwiga Sawicka / Viola Tycz

ORGANIX/2026

wybrane prace

©cykl malarski, technika hybrydowa na płycie HDF, 2023

±Galeria SMTG, Kraków, 2024

±Sztuka na Miejscu, Wrocław, 2025

±Galeria Dacco, Kostrzyn nad Odrą, 2026

Off offu, Galeria u Kosaki, Wrocław, 2024

Obrzęd, Kalaczakra, Wrocław, 2025

Pozory, to słowo-klucz do cyklu ORGANIX – widzimy tylko powierzchnię, grę iluzji, jak na tych obrazach, gdzie piękna kompozycja organiczna przykrywa tematy tabu – Arkadia z liści, pod którymi kryje się często drastyczna prawda o naszych czasach.

Pierwsze obrazy z cyklu stały się egzemplifikacją Arkadii – uwielbieniem piękna natury, były jednak pozbawione ukrytych znaczeń. Nakładane warstwowo nadruki liści budujących kompozycję, to kwintesencja nieskazitelnej w formie przyrody. Dzieła fascynują obfitością faktury, kształtu, odcieni. Łatwo ulec czarowi Natury – działaniu koloru i bogactwu form na obrazie.

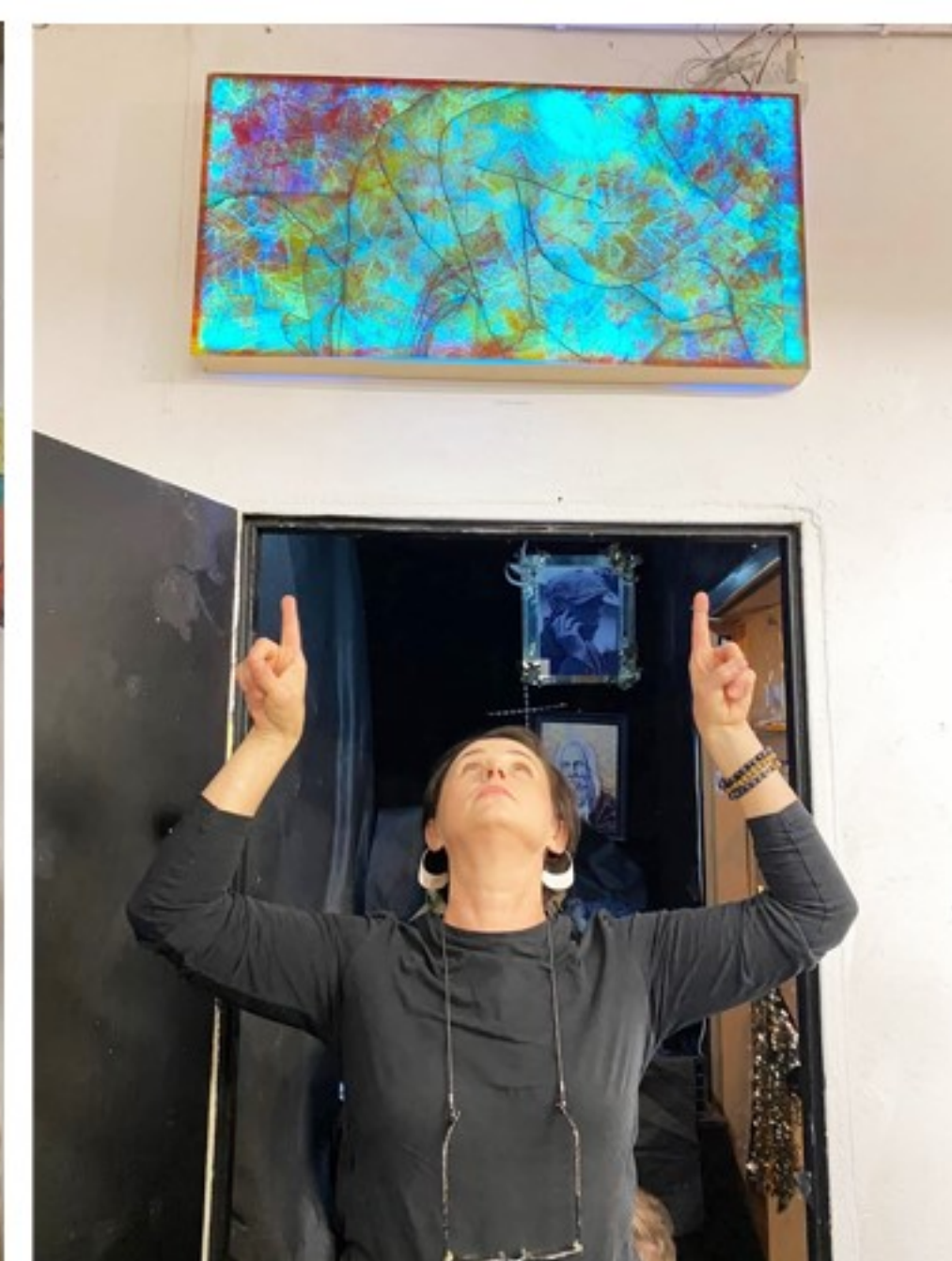
Artystka jednak szybko dostrzegła fałsz ukryty pod fasadą doskonałości – taka Arkadia jest pusta, jest utopią, Rajem utraconym!

... i wtedy do krainy szczęśliwości zaczęły wkradać się niepokojące sygnały końca sielanki!

W gąszczu bogatej kompozycji organicznej, pod stosem liści, pojawiają się niepokojące symbole cywilizacji będące symptomami nadchodzącej katastrofy.

Odpady masowej nadprodukcji, konflikty religijne i polityczne oraz kwestie dotyczące nieuchronności przemijania. Pojawiają się symbole cybernetycznej rewolucji, pożegnanie z homocentryzmem, wszak konstrukcja ludzkiego ciała przypomina budowę każdego innego organizmu na Ziemi. Liść z unerwieniem przypomina układ krążenia człowieka, czy ścieżkę z płyty głównej komputerowej. Sztafaż z liści skrywa COŚ – jest jak makijaż, pod którego powierzchnią ukryte są problemy.

kuratorka, Wiesława Wilczyńska-Koper

CyberneTyczny Obrzęd/2025

©Performance cybernetyczny, Technoetic Rites

±Kalaczakra, Wrocław, 2025

Obrzędowy performance cybernetyczny ,
Technoetic Rites, obraz ORGANIX 28,
obrzęd w języku maszynowym /assembler/, stworzony
przez randomizującego slamera TOON,
obrzęd modlitw do Boga Danych – DANBOG

Pacyfki Smażone, 2003

®Pacyfki z wołowego mięsa, grill, barbecue

±Irak/War Exhibiton/ kuratorka Viola Tycz, Paweł Jarodzki, 2003

±BWA Awangarda, Wrocław, 2003

„Viola Tycz urządziła grilla, w trakcie którego smażyła, przyrządzone z wołowiny, pacyfki – tragicomiczny sposób odczytania tematu wystawy”
Agnieszka Zwiefka-Chwałek.

ten sposób do przestrzeni na co dzień bezpiecznej został wprowadzony element niepokoju. Inni artyści z Reaktora potraktowali temat w równie tragicomiczny sposób – Viola Tycz urządziła grilla, w trakcie którego smażyła przyrządzone z wołowiny pacyfki. Pojawiało się również surowe, krwawiące jeszcze mięso włożone do beczek, na których wypisane były imiona irackich i amerykańskich żołnierzy. Uwagę zwiedzających przyciągała instalacja Radka Śanego – wielka pompa ssąco-tłocząca składająca się z dwóch serc: jednego zanurzonego we krwi, drugiego w oleju napędowym. Symbolika tak dosłowna, że tłumaczenie staje się zbędne.

Oglądając telewizyjne relacje z amerykańsko-irackiej wojny może na odnieść wrażenie, że to jeden z wielu sensacyjnych filmów, trochę tandetny, mocno przesadzony, ale z pewnością zasługujący na nominację do Oscara. Taka refleksja towarzyszy również pracy Violi Tycz „W samo południe” – George W. Bush i Saddam Husajn przedstawieni są jako para kowbojów z westernu. Autorka zapowiada, że jej obraz będzie uaktualniany – na ciele Husajna pojawiają się coraz większe rany, twarz Busha przybiera jeszcze groźniejszy wygląd. A może na odwrót? Obraz Violi Tycz oddaje nierealny charakter działań wojennych, które (podobnie jak w przypadku zamachu na WTC) na pierwszy rzut oka odbieramy jako filmową fikcję dzieło utalentowanego reżysera. Odniesienia filmowe w tym nowym nurcie sztuki antywojennej nie są rzadkością. W Stanach Zjednoczonych popularny stał się plakat nawiązujący do filmu „Gulf Wars – Episode II – Clone of the attacks” z George W. Bushem, Bushem seniorem, Condolezzą Rice, Saddamem Husajnem i innymi bohaterami tego tragicomicznego serialu. „Coming soon” – ostrzegają autorzy. Albo kolejny „plakat” – tym razem „Gulf Wars – America Strikes Back” z Bin Ladenem w roli głównej.

Formy sprzeciwu wobec wojny bywają bardzo przewrotne. Kobiety z Danii i wielu innych krajów uczestniczące w pokojowym projekcie „Lizystrata” (nazwanym tak od tytułu starożytnej sztuki Arystofanesa) chcą ukarać swoich mężów czyniących za popieranie wojny z Irakiem... brakiem seksu. W greckiej komedii kobiety zmęczone ciągłymi wojnami

I RAK //WAR EXHIBITION
18 MARCA 2003, 18.00
BWA Wrocław, ul. Wita Stwosza

Pół na Pół/2011

wybrane prace

©Grafika komputerowa, wydruk na płótnie, drewniane ramy, czerwone światło

±“Lustra.Odbicia, refleksy i skazy”, Galeria Sztuki WOZOWNIA, Toruń, 2021

±Sztuka Matek, Galeria Apteka Sztuki, Warszawa, 2011

±Galeria BROWART, Wrocław, 2012

±Galeria NO WOMAN NO ART, Poznań, 2012; MCK Kielce 2012

±Galeria Manhattan Łódź, 2013

±Polki Patriotki Rebeliantki, Galeria Miejska Arsenał, Poznań, 2018

„(...) Kiedy mowa jest o tożsamości kobiety - artystki, a jednocześnie matki, warto zwrócić na to uwagę, jak wiele sprzecznych tropów charakterystycznych jest w tym przypadku narzucanych przez kulturę. Matka jest nieskalana, jest dobra, czysta, nie jest zainteresowana sobą. być niemalże święta, co oznacza praca Violi Tycz. Z kategorią artystyczną są całkowicie inne znaczenie – realizacja aspiracji, egoizm, niezważanie na trudności życia codziennego. Poza tym matkom-artystkom potrzebne są inne wzorce pochodzenia, własne mitologie, które mogą być użyte w zastosowaniu tych sprzecznych znaczeń. Kiedy jednak poszukujemy takich wzorców, najczęściej na-trafiamy na historie tragiczne. Jak w przypadku Katarzyny Kobro (1898-1951).(...) tekst krytyczny z katalogu wystawy

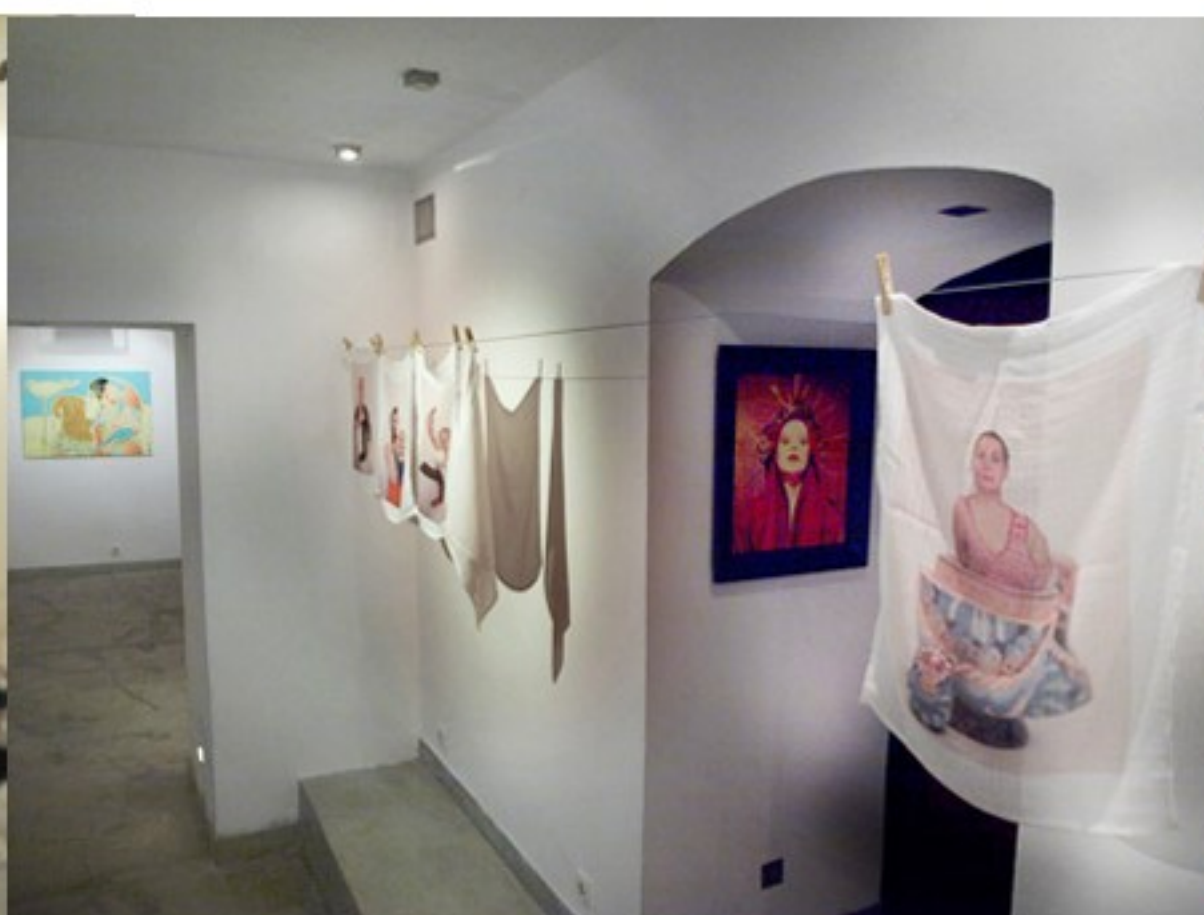
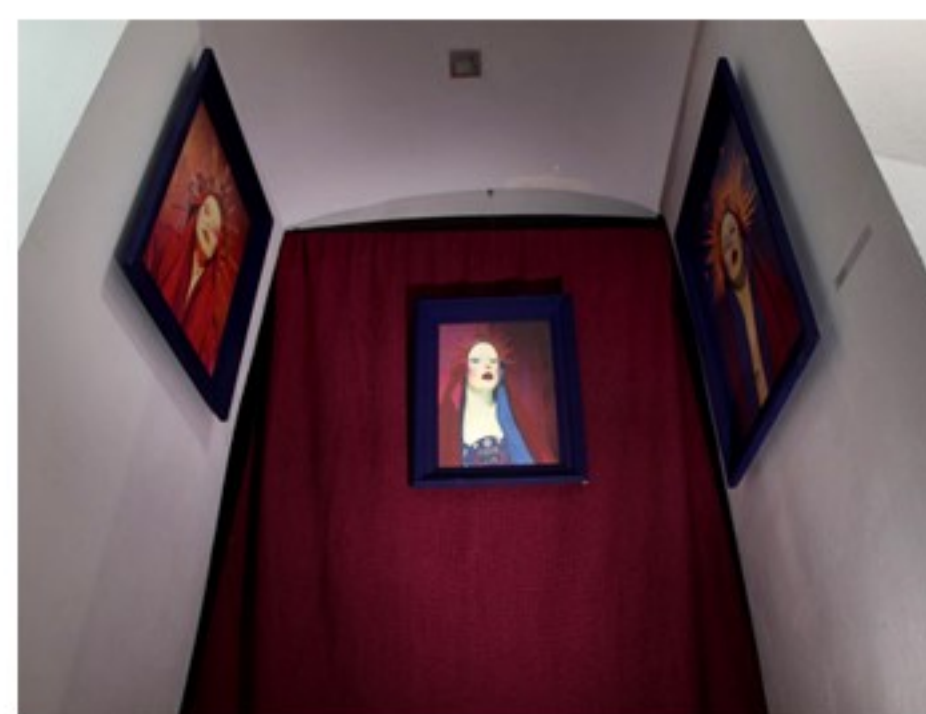
Katarzyna Haber

już samo połączenie macierzyństwa i feminizmu nie jest oczywistym zabiegiem. Wskazywała na to Agnieszka Graff w swojej książce *Matka Feministka*, 12 podkreślając praktycznie brak refleksji na temat doświadczenia matek w polskiej myśli feministycznej aż do czasu, kiedy zaczęto zajmować się kwestiami reprodukcyjnymi w szerszym niż aborcja i planowanie ciąży kontekście. Apelowala również, aby „umaczniać Polskę”, czyli przyjąć perspektywę osób wykonujących pracę opiekuńczą na rzecz najbliższych.

Dotyczy to kwestii priorytetów w kontekście pracy zarobkowej i łączenia jej z pracą na rzecz rodziny oraz optyki codzienności i kwestii społecznych. Jeśli chodzi o wprowadzenie wątków macierzyńskich do sztuki, to jej „umacznienie” dokonało się dopiero przy okazji wcześniej wspomnianej wystawy z 2005 roku. Ale oddzielna wystawa przedstawiająca zagadnienia macierzyństwa i sztuki praktycznie nie miała swojej kontynuacji aż do *Sztuki matek* i nie wprowadziła na stałe tego tematu do sztuki w Polsce, nawet tej krytycznej, o której zwykło się mówić, że jest busolą tematów społecznych czy obyczajowych.

„Sztuka Matek i Zapisane w ciele jako przykłady wystaw feministyczno-macierzyńskich”

Sylvia Chutnik

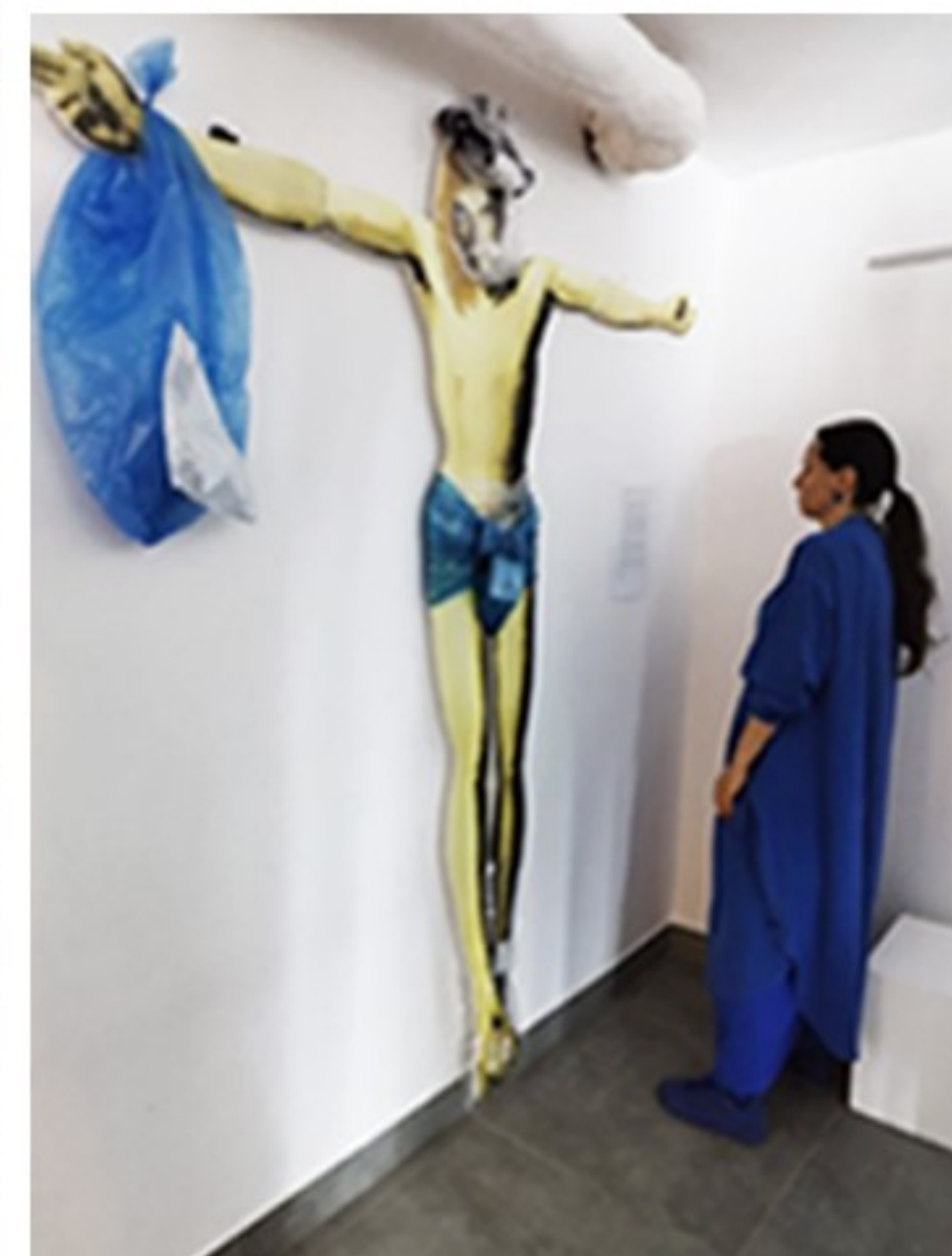

Wieszaki/2010

±Muzeum Architektury, Wrocław, 2010

±Babki na Piasku, Wrocław, 2023

±Künstlerhaus w Oldenburgu, Niemcy, 2010

Główne miejsca prezentacji:

- Mieszkanie Gepperta we Wrocławiu (2008) – instalacja została zaprezentowana w ramach festiwalu Rytuał VII.
- Galeria ZAMEK w Leśnicy / Wrocław (2008) – indywidualna wystawa artystki zatytułowana „Włączeni/wykluczeni 2008”, gdzie „Wieszaki” stanowiły kluczowy element ekspozycji.
- Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie (2009) – jedna z najważniejszych prezentacji tego projektu, która przyniosła mu szerokie uznanie w środowisku artystycznym.
- Künstlerhaus w Oldenburgu, Niemcy (2010) – międzynarodowa odsłona projektu podczas zbiorowej wystawy Multiple Matters, prezentującej nowoczesne podejście do grafiki.

Sound System/2002

±BWA Zielona Góra, 2002
©fotografia Paweł Janczaruk

„Granice sztuki(...) Za chwilę w drugim końcu sali na rozwiniętych do sufitu palach szarego papieru tańczyć zaczną Viola Tycz. Chodźcie! nawołuje publiczność. Zgłaszają się pierwsi chętni. Ten rodzaj performance to próba stworzenia dźwiękowej przestrzeni z brzmień generowanych na żywo z konsoli DJ-a. To przeniesienie clubbingu do wnętrza galerii BWA w Zielonej Górze. Dźwięk wyzwala w widzach określone zachowania. Artysta wymyśla wstęp, początek akcji. Dalej sytuację kreuje życie. Sound System bo taki tytuł nosi wystawa Violi Tycz stoi na pograniczu dokumentu, noweli i reportażu. To, co jest, dzieje się w rzeczywistym świecie, w klubach, dyskotekach Tu, w BWA, prawda i fikcja mieszają się ze sobą. Czym jest galeria? Podczas otwarcia wystaw pojawiały się pytania: o granice aktywności wyznaczone przez instytucje, o wpływ artysty na społeczny obraz co nie jest sztuką tego, co jest i co nie podważyć. Bo nie ma konkurencji. Z drugiej jest wątpliwy. Bo współczesna sztuka z trudem mieści się w ramach, które galeria wyznacza. W dyskretny sposób narzuca bowiem granice artystycznej wolności, właściwe interpretacje pokazywanej sztuki.”

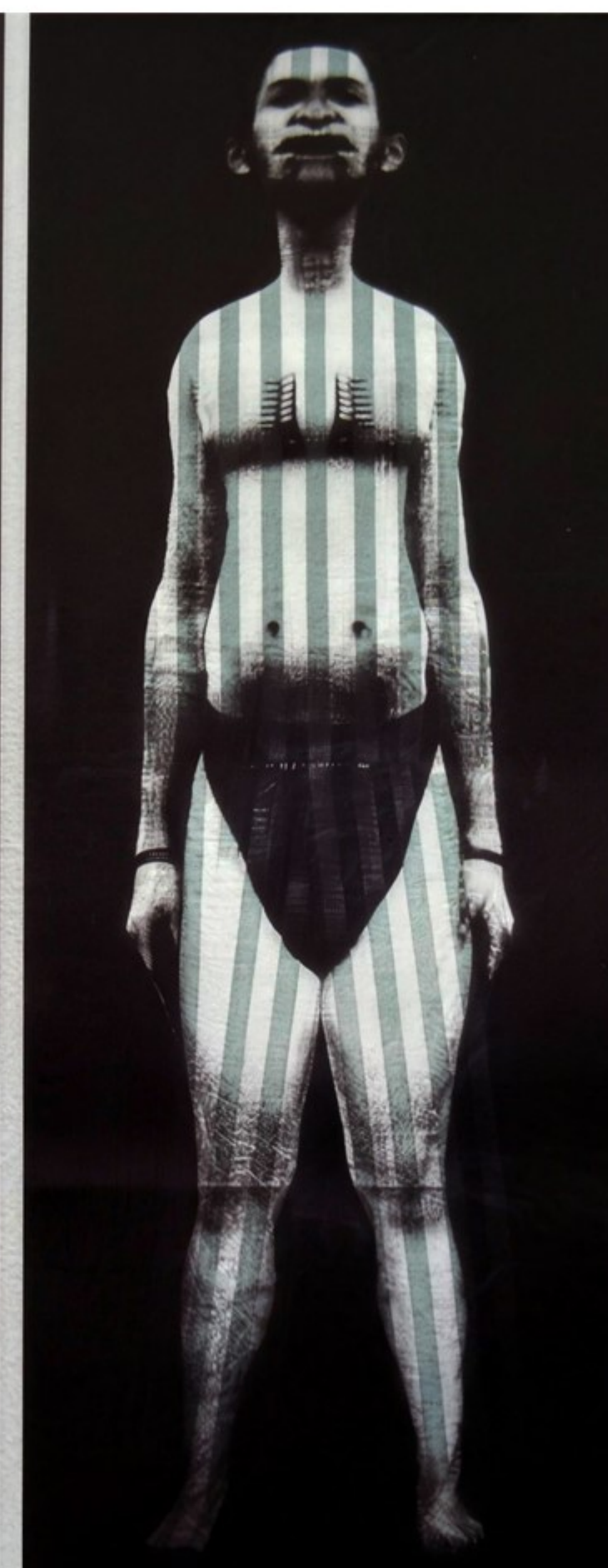
©intaglio, polimer, 70x100 cm, 2005

±Ground Zero, Fundacja Pilar Juncosa&Joan Miro, 2003

±Oblicza Wolności, Bunkier Sztuki, Kraków, 2014

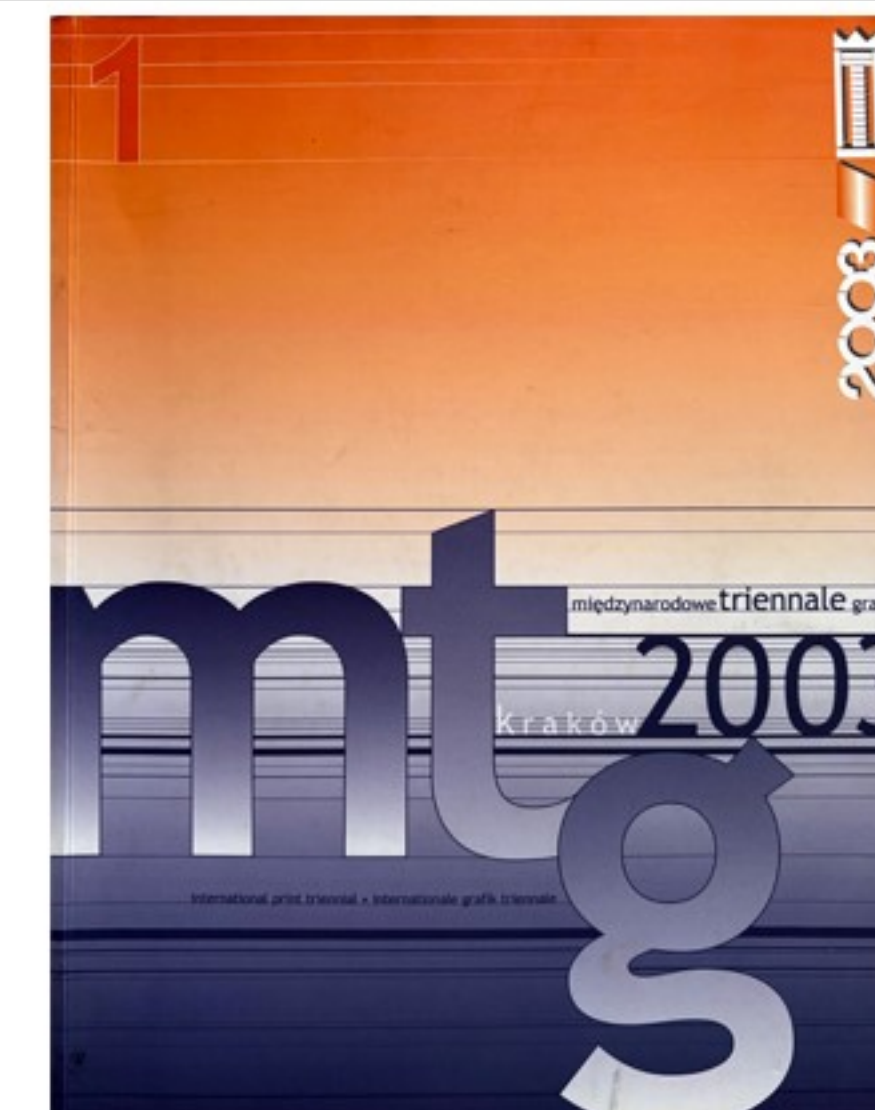
nkolekcja Muzeum Narodowe Kraków

Klony/2005

(...)Serie grafik, to świat wielowarstwowy, podzielony na witryny/pola wirtualno-realnych wizji banalnych zdarzeń, przez które przechodzą dzieje, wielkie tematy ludzkości: zagłada Żydów, śmierć, wojna, Ameryka i jej dyktatura ładu światowego.(...)

Elżbieta Kościelak, Wirtualne Puzzle Realnego Świata, Format, Wrocław

CyberneTyczne malarstwo/2000

wybrane prace

® płyty główne komputerowe, olej, spaw, 2000

±18 Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie
Zamek Książąt Pomorskich, Szczecin, 2000

„ (...) Obecnie, a im dłużej się nad tym zastanawiam tym bardziej jestem tego pewien, żyjemy po raz pierwszy w historii w podwójnej rzeczywistości. Wcześniej symptomy nadchodzącej dychotomii pojawiają się w profetycznej literaturze, takiej jak „Pałuba” Karola Irzykowskiego czy też w wiele książek Stanisława Lema czy też Philipa Dicka. Jednak, gdy ta literatura powstawała, nikt nie traktował możliwości istnienia podwójnego świata poważnie. I nagle, na naszych oczach to się stało. Okazuje się, że żyjemy jednocześnie w czymś co popularnie nazywa się realem i wirtualnym. Ta nowa przestrzeń to nie tylko internet ale też świat wszelkiego rodzaju mediów elektronicznych. Oczywiście niektórzy mogą być faktem życia w realu na morielowski sposób zdziwieni ale myślę, że nie Viola Tycz. Jest ona artystką nie tylko świadomą tego faktu ale również wykorzystującą ten fakt bardzo świadomie w swojej sztuce. Tu nie chodzi o to, że wielu artystów prezentuje swoje prace również w internecie i sprzedaje je w wirtualnych galeriach. Chodzi o to, że w twórczości Violi Tycz te dwa światy się przenikają i często jesteśmy naprawdę dezorientowani. Nie w sensie iluzji czy jakiegoś cudownego realizmu magicznego czy innych tanich sztuczek. Jesteśmy zmuszeni do wysiłku intelektualnego, do refleksji i to nas tak naprawdę dezorientuje. Pewnego razu, podczas przyjemnej imprezy o charakterze towarzysko-artystycznym, przechodziłem z napojem w rękę z pomieszczenia do pomieszczenia i zabawiałem się podziwianiem artefaktów oraz konwersacją. Tą przyjemną sytuację zakłóciło mi wejście do kolejnego pomieszczenia. Zostałem zmuszony w nim do stąpania po czymś chrzęszczącym i kruchym a nawet momentami ostrym i sterczącym z podłogi niebezpiecznie. Okazało się, że całe pomieszczenie a przynajmniej podłogę i ściany artystka wyłożyła wnętrzościami starych komputerów. Zabieg w sumie prosty ale poczułem się, co może jest oczywiste, jak we wnętrzu jakiegoś superkomputera i przypomniał mi się od razu słynny niegdyś film Tron. Poczułem się też jak we wnętrzu czegoś dość potwornego, ciemnego i nieprzyjemnego. Pomyślałem o ilościach śmieci komputerowych, które produkujemy, i których nie widzimy już potem. Pomyślałem o ludziach, którzy robią te bardzo skomplikowane podzespoły i ich też nie widzimy. Pomyślałem, że tych światów niewidzialnych jest bardzo dużo i zacząłem się zastanawiać, który z nich jest prawdziwy. I chyba okazało się, że wszystkie.”

Malarstwo znalazło się w sytuacji konkurencji z ogromną ilością nowych mediów, które przynajmniej pozornie rysują się jako o wiele łatwiejsze, bardziej efektowne, nadążające za gwałtownym rozwojem technik elektronicznych. Niebezpieczeństwo całkowitego zawierzenia różnorodnym technologiom komunikacji elektronicznej odsuwa, a przynajmniej zagrożenie takie istnieje, odciąga artystę wraz z całym bogactwem jego świata wyobraźni i świadomości twórczej od quasi - oswojonego procesu malowania. Twórca utożsamiony może zostać z widzem, dla którego świat na ekranie i świat realny są ze sobą tożsame. Kontemplacja związana, jak wydawałoby się "na zawsze" z dziełem, przekłada się na sam fakt kontaktu, oddalając czy wręcz zrywając postrzeganie rzeczywistości.

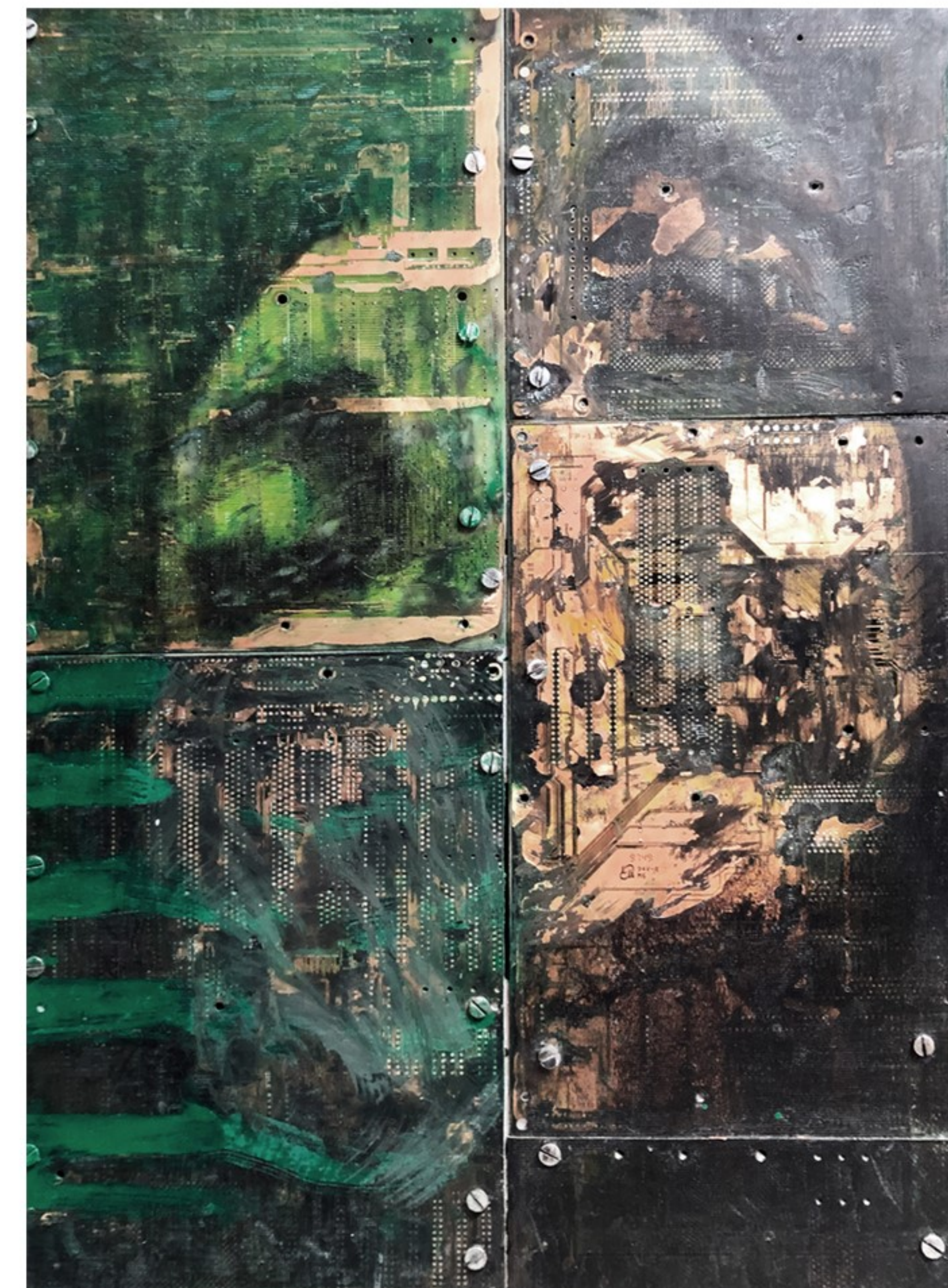
Paweł Jarodzki

Zdarza się, iż to realne miejsce, najbliższa przestrzeń wypełnia obraz. Stając się dominującym podmiotem, odrębnym kosmosem, ujawnia swe osobliwości. Własny lub cudzy punkt w przestrzeni i czasie, wypełnia powstający kadr. Serweta, stół, lustro, okno, wnętrze z pudłem, klatki, pejzaż z mieszkania, moje domy, pejzaż bydgoski. Iluzja bierze je w posiadanie. Często potem przenika się i wiąże z prostymi, zwykłymi czynnościami, urasta- jąc do poetyckich, metafizycznych form.

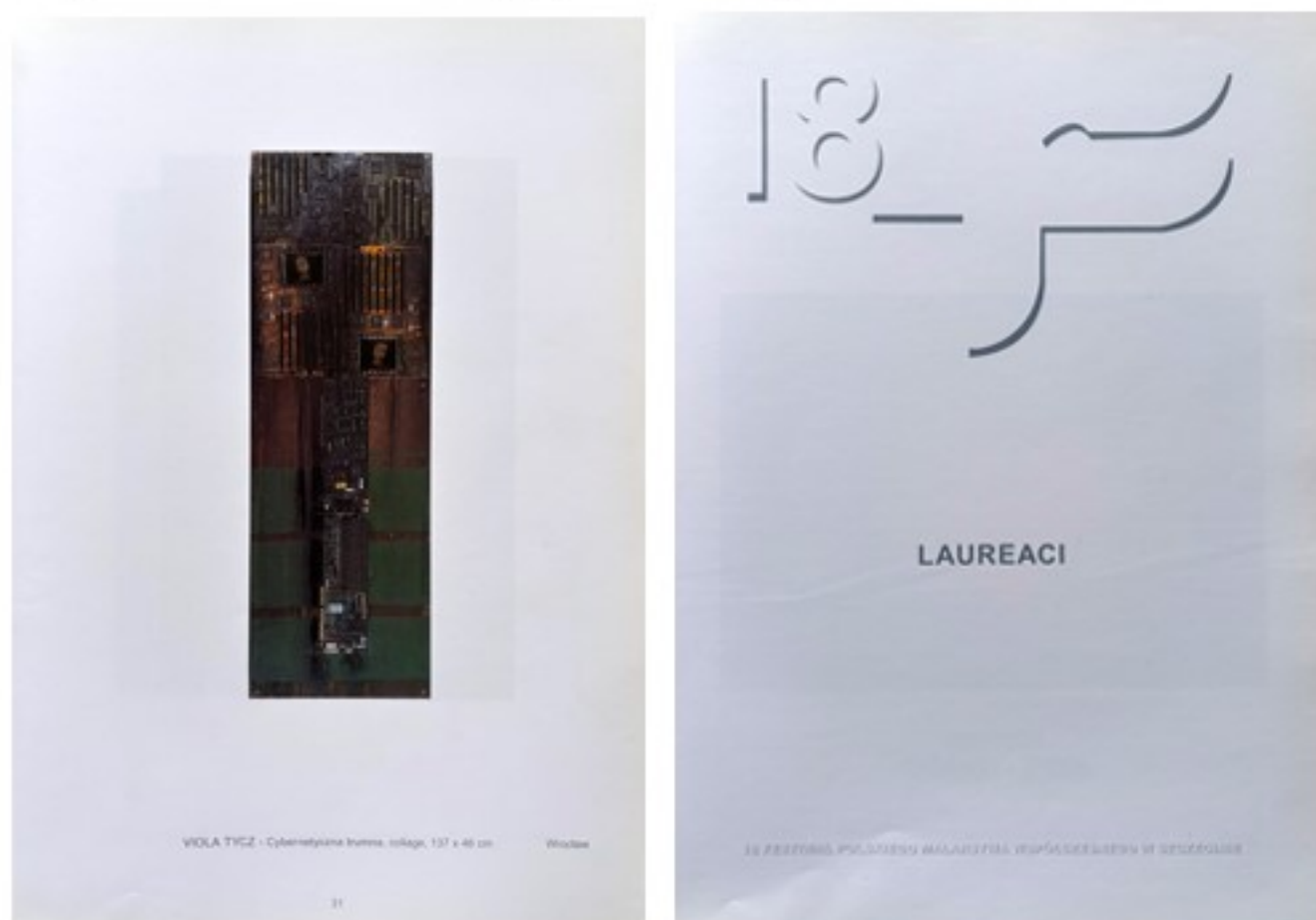
Niepostrzeżenie przeradza się w narrację zapisywaną w notatkach, stającą się prostą historią czy fragmentem nudnej opowieści. Obsesyjnie wpatruje się w zwielokrotnione dłonie, obliczając je ogromnym, czerwonym językiem, utraconego dzieciństwa o imieniu Szymon. Wchodząc w interakcję z globalnym kapitalizmem, malarski przekaz, wyty- cza granicę wpływów, wiążąc się w układ dwunastu i przyciąganie trzech. Dalej, wyjeżdżając na drogę szybkiego ruchu, z wrażeniem, że wszystkie dni są do siebie podobne, dotyka spraw ostatecznych.

W nich to CyberneTyczna trumna otwiera się na CyberneTyczny postmodernizm. Malarski apokryf przeradza się w akt odnajdywania skrzydlatych proporcji, w ich ziemskich obliczach. Transcendentnie ujawnia tęsknotę za, pyta czy to już. Zanurza się bez tytułu w zieleń ledwie zauważalnych znaków, piktogramów i spirali czasu, którego już nie ma.

tekst krytyczny, katalog 18FPMW, Arkadiusz Polewka

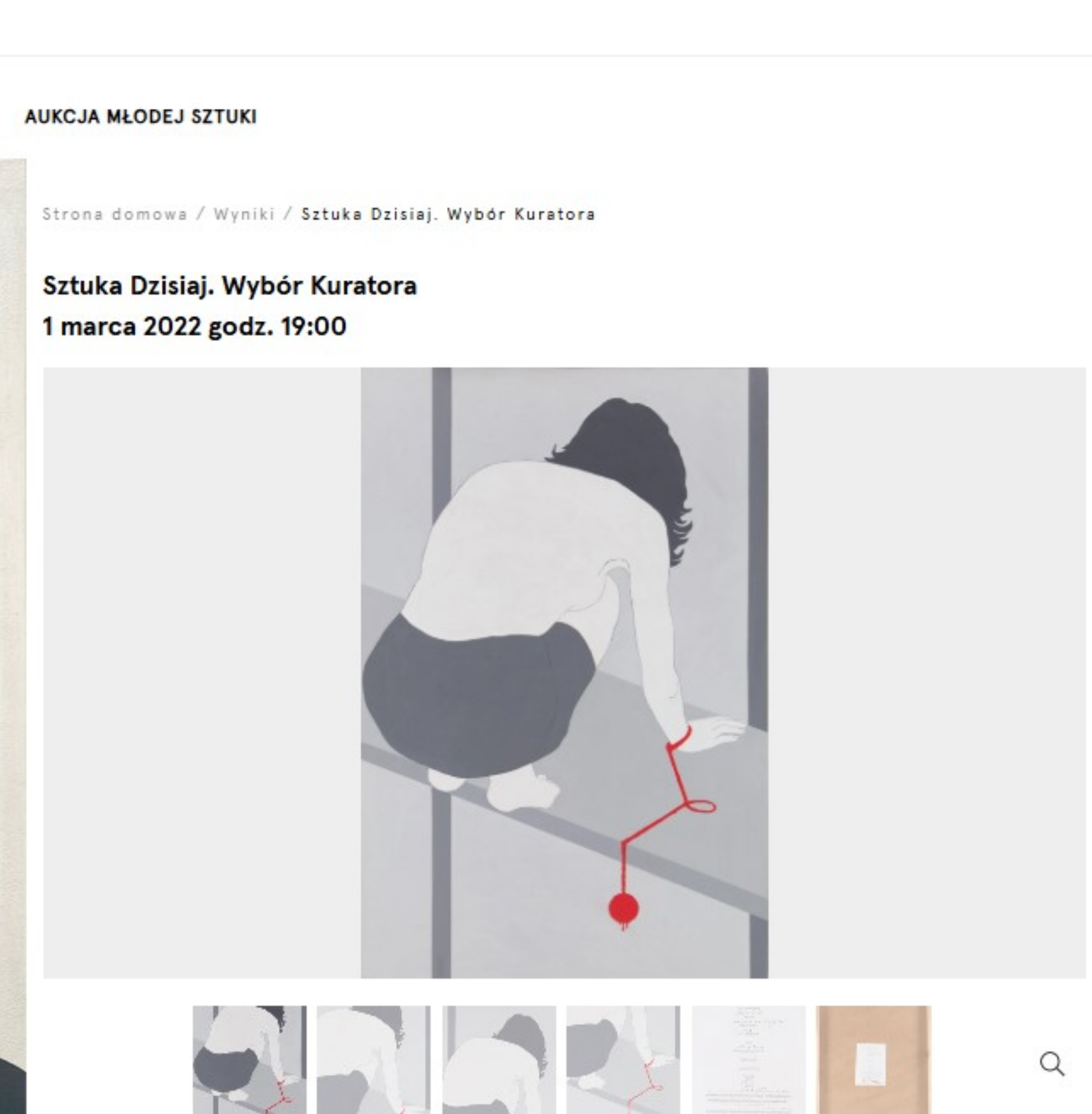
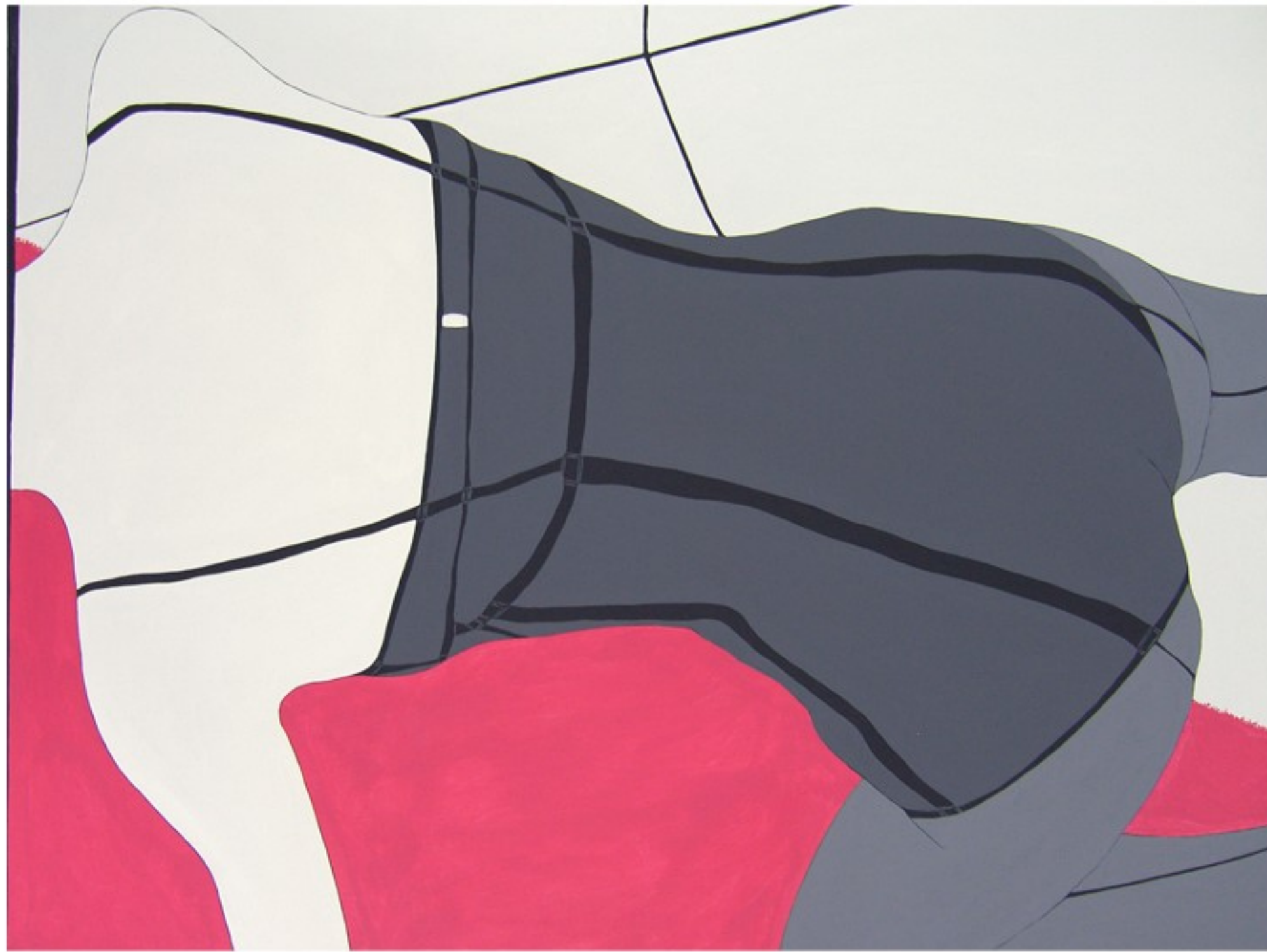
Jolanta Dąbkowska-Zydroń
Akademia Sztuk Pięknych Poznań

@cykl malarski, akryl na płycie HDF, 2010-2023

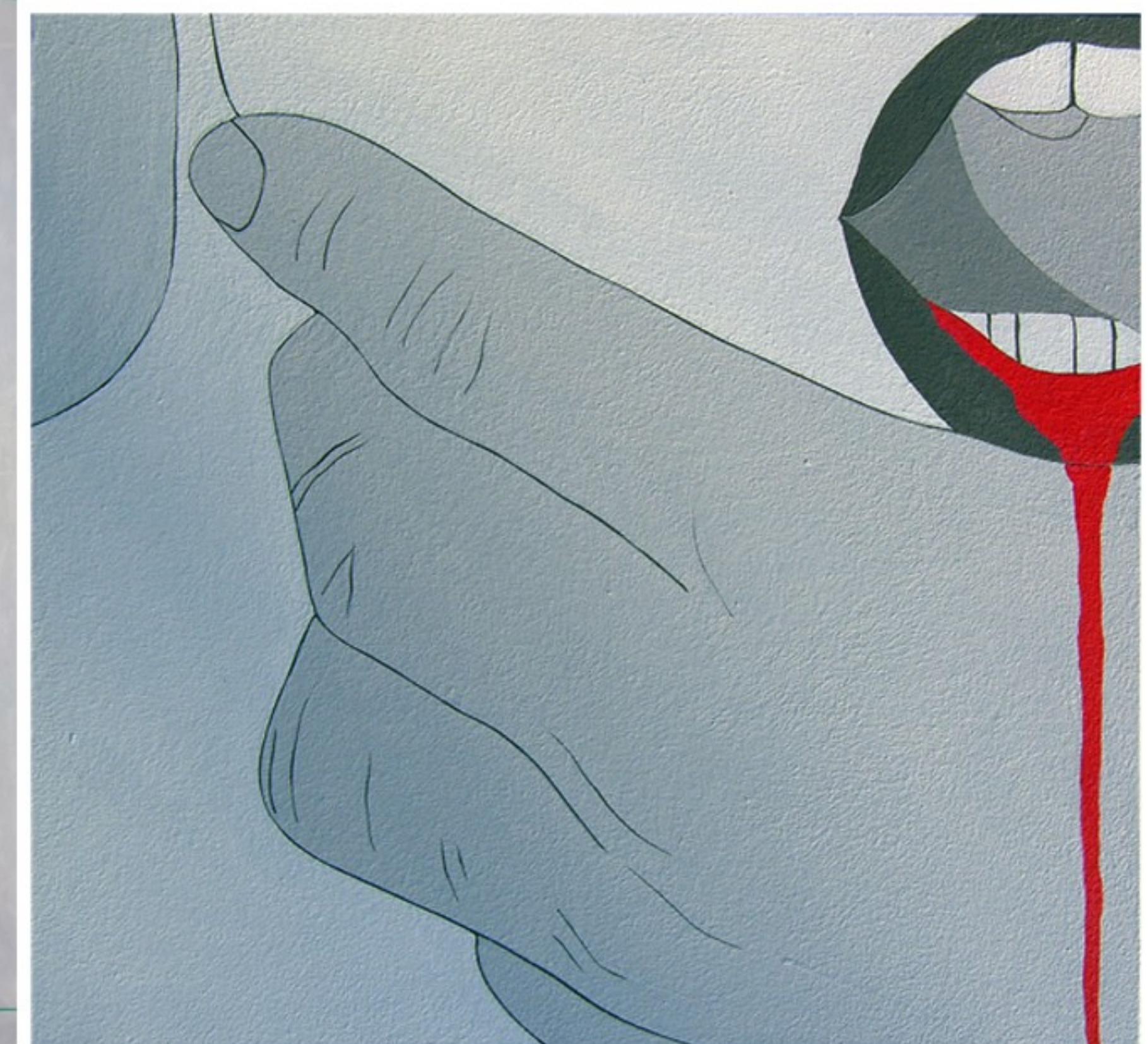
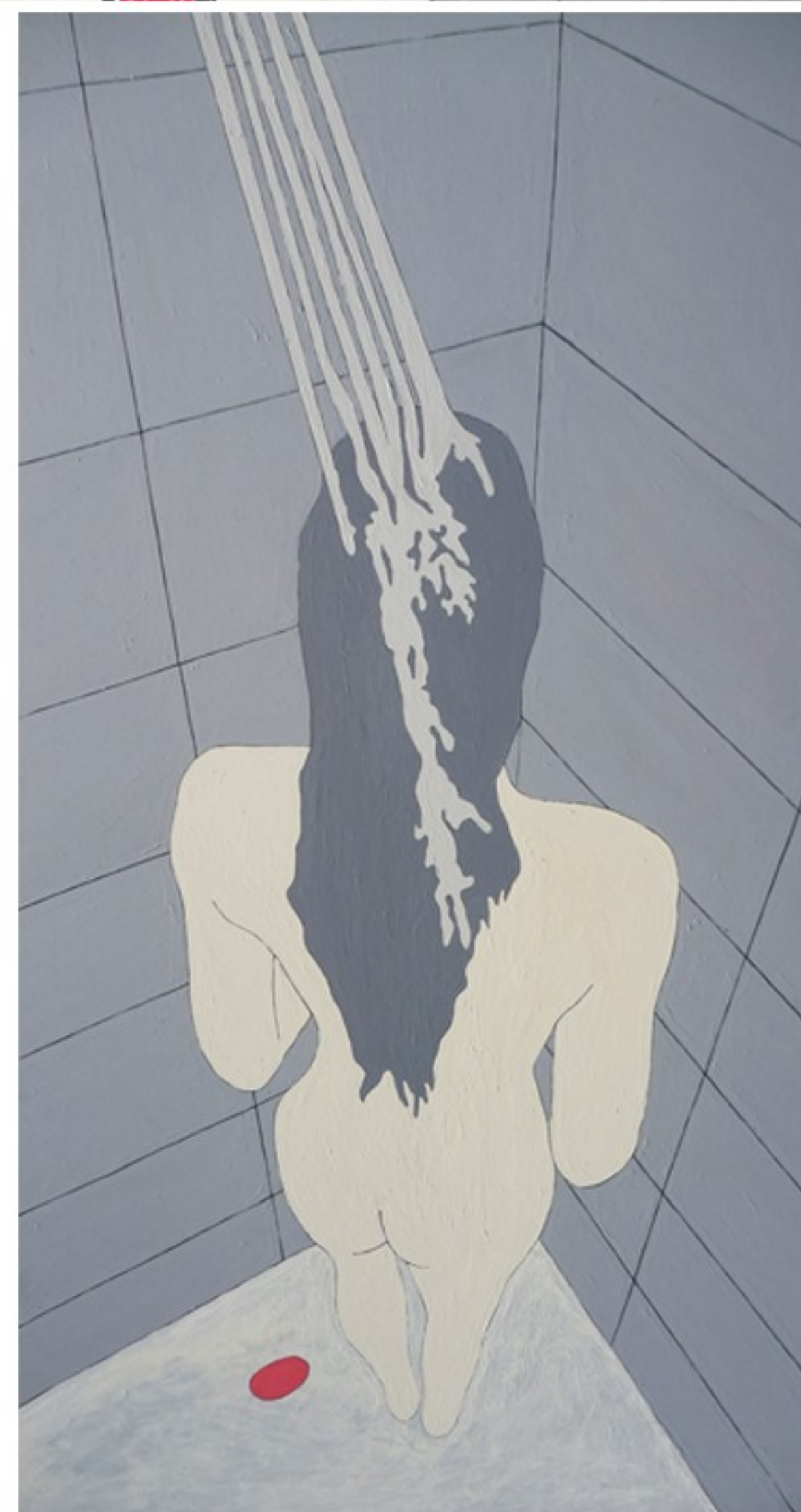
Oczyszczenie

±Pożądanie, Galeria Stalowa Warszawa, 2016
 ±takTYCZnie wystawa indywidualna DIAL Gallery, Warszawa, 2023
 ±Strange Stories Galeria Stalowa, Warszawa, 2018
 ±ONA ONE, Galeria Platon, Wrocław, 2018

„To prawda - cały sterylne cykl był rodzajem HAIKU - oczyszczenia ze zbędności i nadmiaru. Miałam w owym czasie potrzebę usunięcia „brudu”, naleciałości artystycznej edukacji, w której szlachetna szarżyna, jak mawiano na ASP, za profesorem Hałasem, stała się wzorcem postępowania szanującego się malarza. A dookoła widoczna była estetyka komputerów - czystej grafiki mo nitora, bez owej szlachetnej szarżyny. I przyznać muszę, że sterylność była bliższa mojemu pojmowaniu współczesnego malarstwa, rzeczywistości, w której żyłam. Deus loci, deus temporis to była prawda, do której warto było się zbliżyć.”

Katalog wystawy indywidualnej Pożądanie/Nie Galeria Stalowa

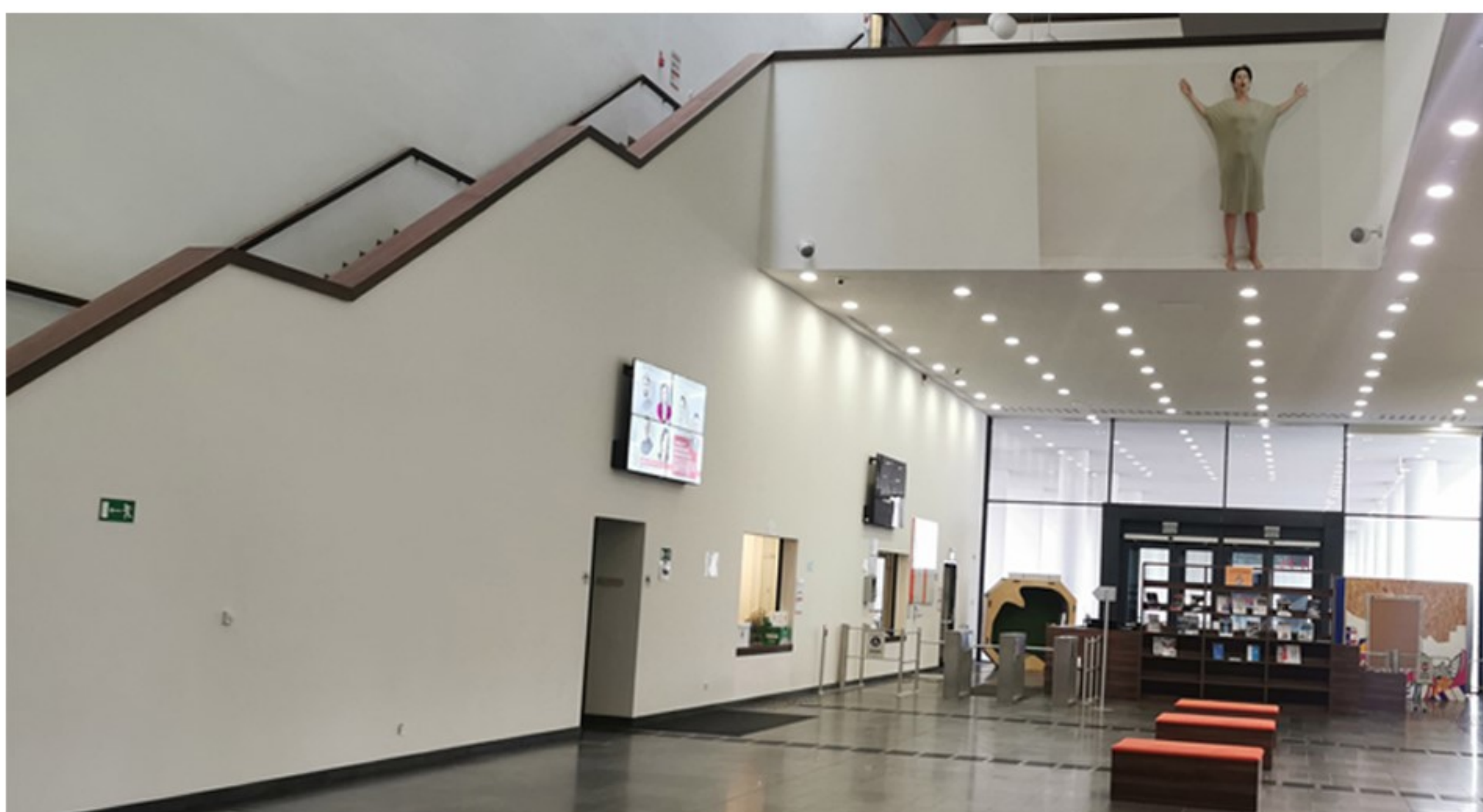

Na krawędzi/2024

±hall Bibliotech Politechnika Wrocławska, Rytuał, Wrocław, 2024

„NA KRAWĘDZI projekcja wideo stworzona przy pomocy chat gpt - sytuacja ekstremalna wywołuje napięcie. Stojąc na krawędzi walczymy o życie. Boimy się śmierci. Włącza się tryb przeżycia. Podobnie jak w czasie wojny. Czy w zderzeniu ze sztuczną inteligencją również będziemy doznawali takiej skali emocji? Elon Musk od dawna ma obawy związane z zagrożeniem ludzkości przez AI - czy przyszłość będzie walką o przeżycie podczas III wojny światowej, czy walką o przetrwanie w zderzeniu z bezdusznymi algorytmami. Czas pokaże - choć czas też jest bezwzględny przeciwnikiem.”, z katalogu wystawy Rytuał.

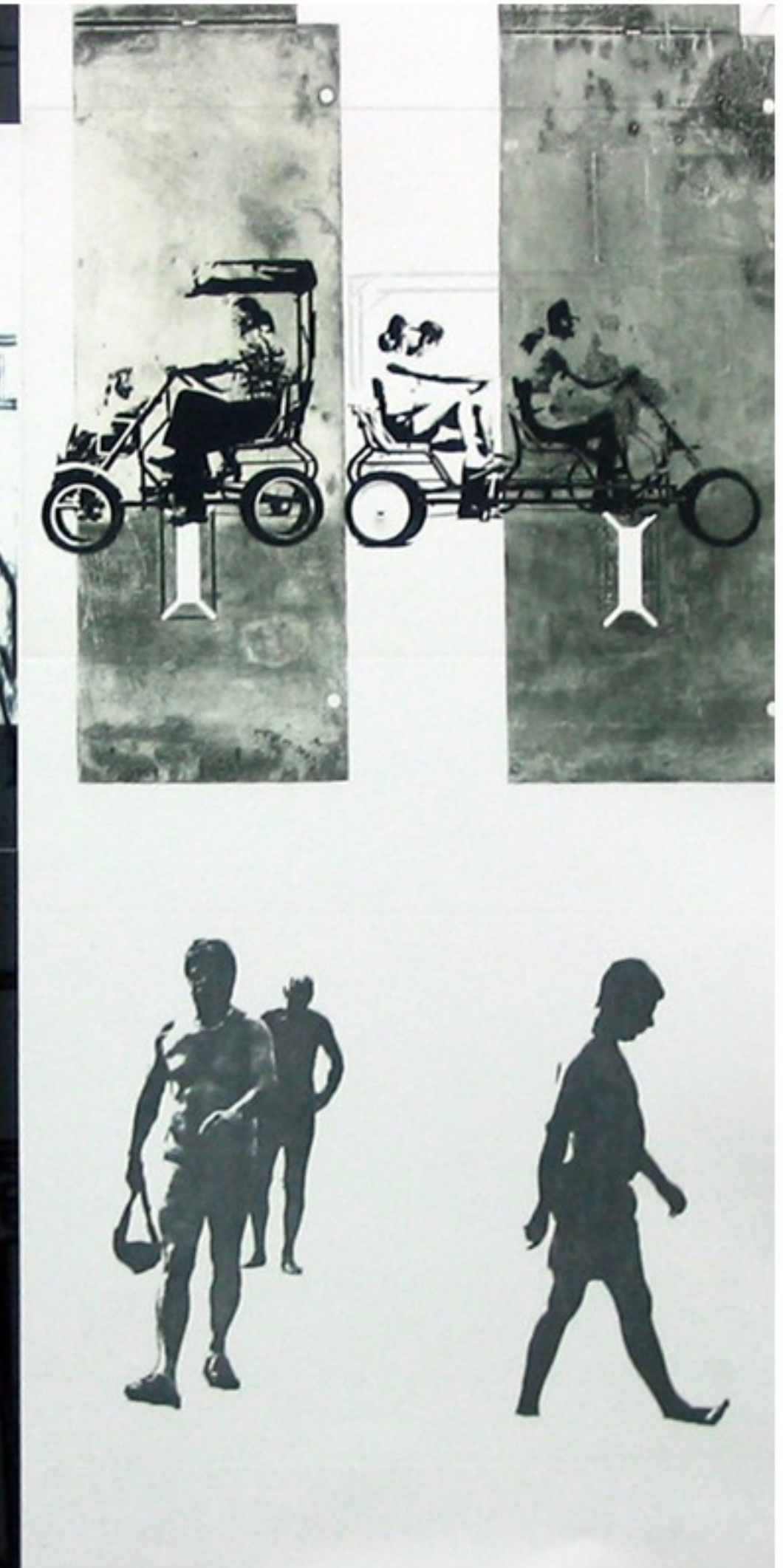
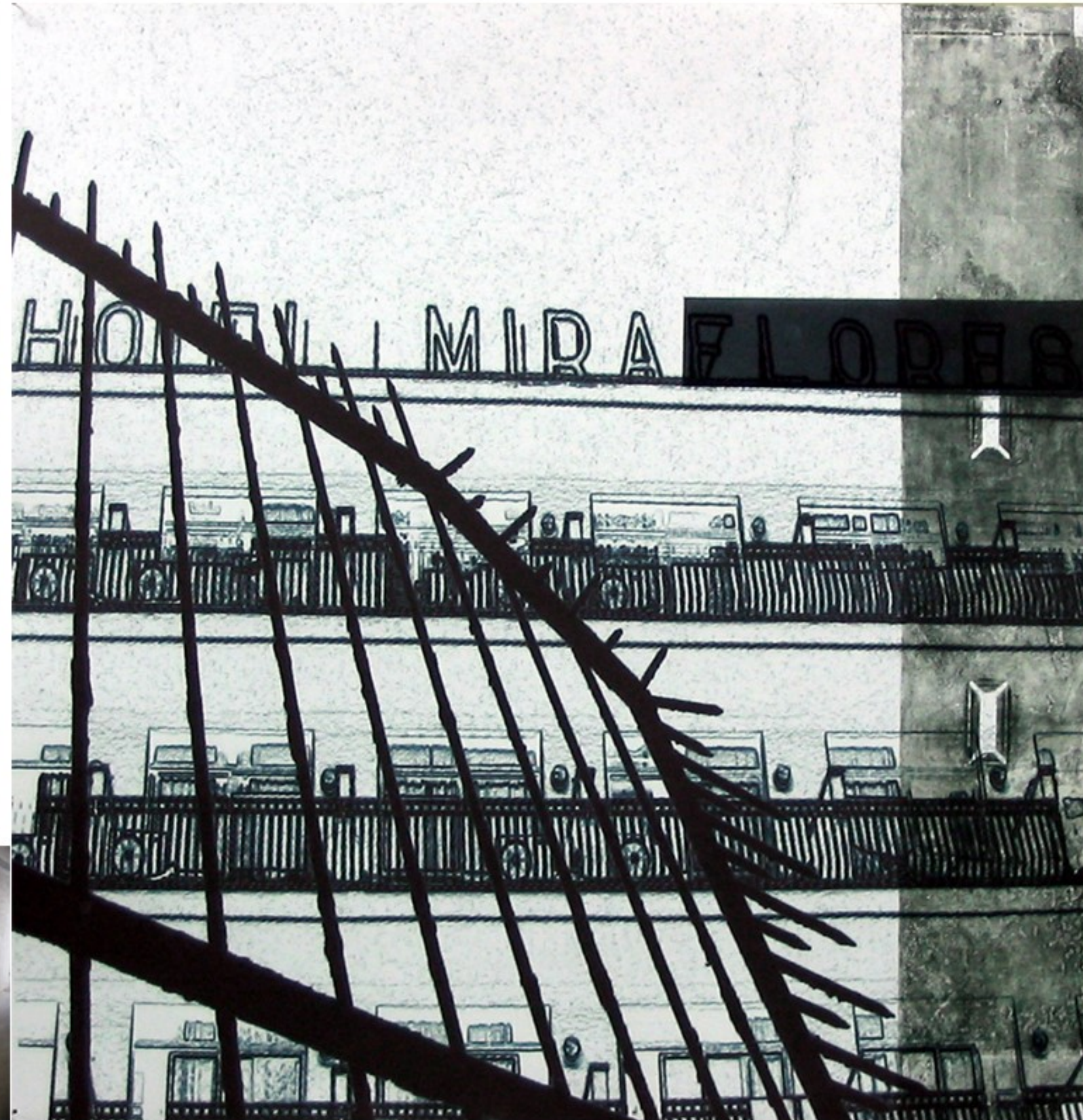
Puzzle 4U/2005

®grafiki wkleśtodrukowa: intaglio, polimer, 50x50 cm,

±Fundacja Pilar Juncosa&Joan Miro, Hiszpania, 2005

±Ground Zero, wystawa indywidualna, Juncosa&Joan Miro Foundation, Hiszpania, 2006

®Kolekcja Fundacji Pilar Juncosa&Joan Miro, Hiszpania

„PUZZLE 4U” powstały w trakcie pobytu artystki w ramach grantu przyznawanego przez Fundcję Pilar Juncosa i Joan Miro na Majorce oraz Dom Aukcyjny Sotheby's. To układanka z grafik umieszczonych w ramach o różnej głębokości, niczym klocki, tworząca dzieło o otwartej kompozycji. Praca jest syntezą refleksji artystki z pobytu w hiszpańskim raju wakacyjnym i procesu twórczego – układanką złożoną z obrazów, wspomnień i refleksji o torturze wakacji, więzieniu wolnego czasu, przymusie wypoczynku.

Dzięki swojej modułowej naturze, kompozycja ma nieskończenie wiele wariantów, a jej trójwymiarowa, architektoniczna forma zachęca do interakcji. Artystka, zadając pytanie „dlaczego nie bawić się w przestrzeni?”, proponuje grę. Prezentuje swoją autorską wersję puzzli by zaraz potem oddać inicjatywę widzowi, który sam może tworzyć własne układanki z zaproponowanych grafik.

„PUZZLE 4U” nie jest dziełem skończonym; jego istotą jest zmienność. To gra, której zasady doskonale wpisują się w logikę współczesnego świata – świata bezustannej zabawy i relaksu.

Florarium/2025

®asamblaż organiczny, namiot z liści laurowiśni, manekin, światło led, dźwięk natury

±Festiwal Kultury Niezależnej, scena interaktywna „Bez końca, bez początku”, Podwodny Wrocław, 2025

Scena Sztuki Intermedialnej. Monografia 2008–2025, redakcja Małgorzata Kazimierczak, ISBN: 978-83-67584-57-9

„Postapokaliptyczne memento mori dla ery cyfrowej. Scena, zatytułowana „Zapis z autopsji”, jest w istocie wnikliwym studium efemeryczności ludzkiej egzystencji w konfrontacji z nieśmiertelną, obojętną siłą natury.

Centralnym punktem pracy jest namiot – niegdyś symbol ludzkiej próby okiełznania dziczy, teraz sam wchłonięty przez roślinność, która bezceremonialnie oplata go od wewnątrz i na zewnątrz. To nie jest już schronienie, lecz grobowiec, w którym natura dokonuje powolnej, lecz nieuchronnej aneksji.

Olfaktoryczny wymiar instalacji to wszechobecna woń rozkładu, wilgotnej ziemi i stęchlizny. Brutalnie atakuje zmysły widza, uniemożliwiając zdystansowaną obserwację.

Wewnątrz tego rozpadającego się kokonu spoczywa postać, opisana jako „relikwida współczesnego człowieka”. Jej tożsamość definiuje strój: jaskrawy dres ozdobiony symbolami kreskówek i emotikonami, stanowiący niemal parodystyczny symbol kultury masowej. Te niegdyś krzykliwe barwy i wesołe ikony, teraz pokryte mchem, stają się groteskowym epitafium dla iluzji wiecznej młodości i bez troski. Skulona pozycja postaci przywodzi na myśl zarówno próbę ochrony przed nieuniknionym, jak i ostateczną kapitulację w samotności.

Najbardziej wstrząsającym elementem jest bluszcz wyrastający z twarzy postaci – to brutalna metafora natury, która odbiera człowiekowi jego najbardziej ludzkie atrybuty: głos i wzrok. W dłoni zmarłego wciąż tkwi telefon, którego słabe światło LED jest ostatnim, gasnącym echem technologicznej zależności i znakiem, że koniec nastąpił niedawno. Ten drobny detal podkreśla tragiczną ironię: człowiek przeminął, lecz jego artefakty trwają, choć i one są skazane na degradację.

Całość dopełnia warstwa dźwiękowa – radosny śpiew ptaków, który tworzy niepokojący dysonans z grobową ciszą sceny. Życie toczy się dalej, obojętne na ludzką tragedię. W tym kontekście „uśmiechnięte emotki” na rozkładającym się ubraniu stają się ostatecznym, gorzkim komentarzem na temat współczesnej kultury, która nawet w obliczu anihilacji kurczowo trzyma się iluzji szczęścia.

Praca ta jest bezlitosną diagnozą cywilizacji, która pomyliła cyfrowe ślady z nieśmiertelnością.

...BEZ KOŃCA I BEZ POCZĄTKU...
SCENA SZTUKI INTERMEDIALNEJ - edycja XVIII
PODWODNY WROCŁAW 2025
Głównie 27.05.2025, godzina 18.00, Scena Sztuki Intermedialnej, ul. Rybacka 14, Wrocław

Andrzej Dudzik, Durek, Alicja Jodko, Marek Grzyb, Jacek Kos, Urszula Gogulka-Kos, The Self Preservation Society, Mikołaj Bocimierz & Dariusz J. Gonski, Gracyna Jaskierska-Albrzykowska, Anna Szwedzińska, Michał Szwedziński, Chłosta Mandzisz, Magdalena Grzybowska, Grzegorz Niemczyński, Marcin Szwedziński, Andrzej Kozłowski, Anna Bujak, Hubert Bujak, Radosław Kaler, Krzysztof Skarbiek, Krzysztof Wójcik, Jerzy Kozłowski, Marcin Szwedziński, Lech Tosiński, Tomasz Opasik, Artur Skowroński, Małgorzata Kazimierczak, Jolanta Niki, Zdzisław Kuku, Maria Głuska, Barbara Jankowska-John, Katarzyna Kulpa, Małgorzata Staniulewicz, Tomasz Chodź, Czesław Chwastowski, Michał Pielczak, Lena Musiałowska, Polycja Mastaj, Marcin Haremski, Renata Pieprka, Wład Owsiarak, Katarzyna Szczepaniak, Marek Marchwicki, Ewa Martyniszyn, Piotr Komorowski, Andrzej Dąkiewicz, Małgorzata Kazimierczak, Radosław Kaler, Viola Tyż, Violetta Ciach, Mirosław Rąkowski, M.C. Salus, Jerzy Lajszczak, Węgrzynowski, Marcin Albrzykowski, Karolina Kalczyńska, Marcin Dendek, Julia Borowska, Olga Chładek, Wojciech Podgórski, Marcin Ostrowski, Wiktor Troszowski, Izabela Zarzycka, Eryk Niezabitowski, Alicja Poręba, Cyprian Kozłowski, Gabriela Kwiecińska, Zuzanna Hordyńska, Jakub Wójcik, Julia Pałka, Natalia Borka, Kamila Kozłowska, Zuzanna Jankowska, Natalia Chładek, Gabriel Kosiński, Helena Świrun, Julia Grzyb, Nikola Bulek, Adrianna Walewska.

Kuratorka wystawy: Małgorzata Kazimierczak

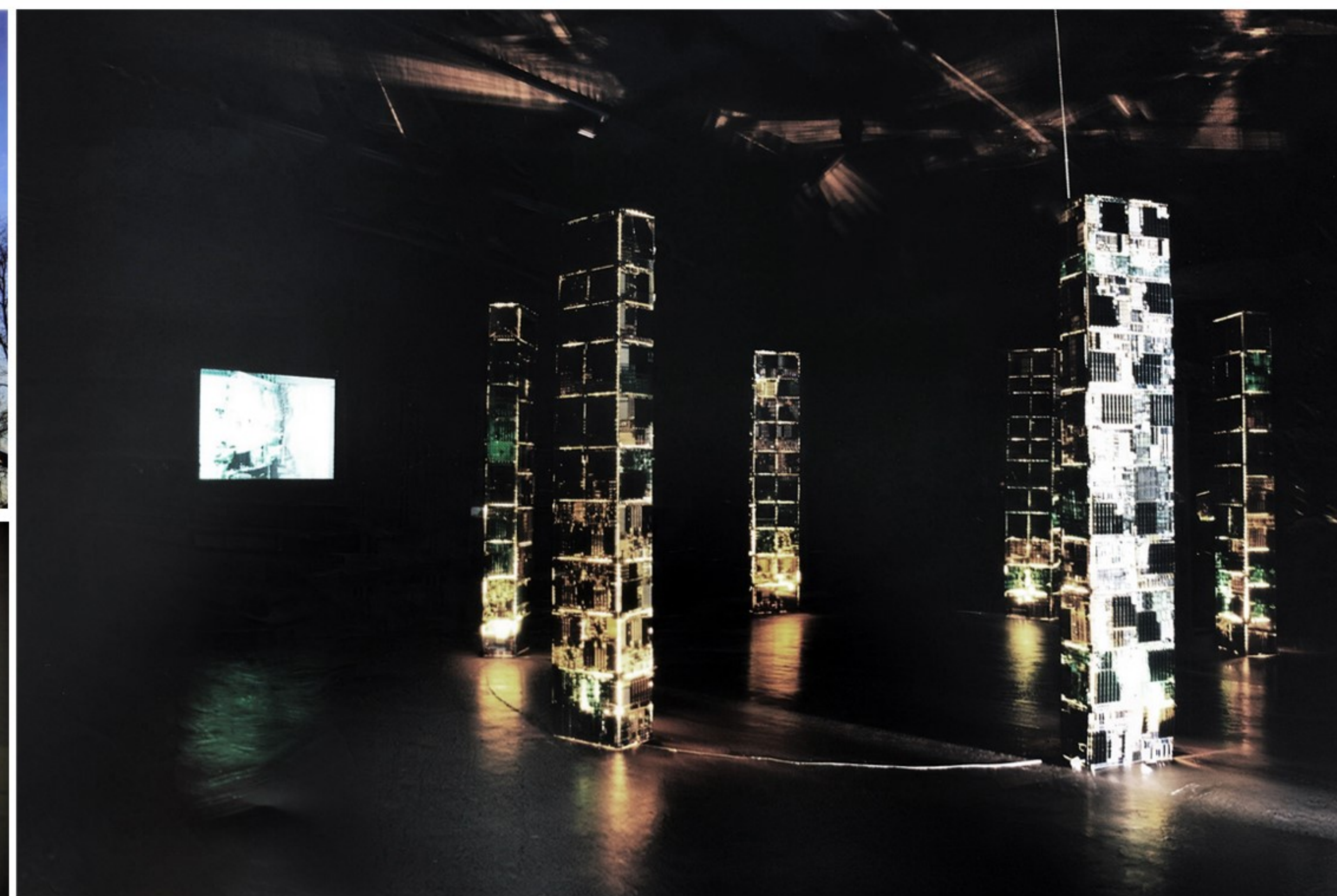
CyberneTyczne/2000

®instalacja zbudowana z wież z płyt głównych komputerowych
grafiki wkłesłodrukowe, realizacja wideo

- ±CyberneTyczny Stonehange, 2000
- ±Galeria Miejska Arsenał, Poznań, 2001
- ±BWA Legnica, 2003
- ±Muzeum Narodowe, Wrocław, 2009

"Cyberne Tyczne" to subiektywna wizja kondycji duchowej współczesnego człowieka. Cyber - z greckiego kybernetes <sternik, zarządca > oznacza rzeczywistość wirtualną generowaną przez komputery, w której mózg ludzki jest podłączony do elektronicznych systemów informacyjnych i kontrolnych. Oto spełniły się marzenia człowieka o transcendencji. Włączając komputer wchodzimy w awerbalną rzeczywistość, odbywamy podróż mentalną, porozumiewamy się interaktywnie. Otoczony siecią komputerową człowiek stara się odizolować od rzeczywistości oczywistej i niebezpiecznej. W istocie chroni się przed nią w cybernetycznej świątyni. Znakiem symbolem pojawiającym się w realizacji plastycznej jest płyta główna (część komputera pośrednicząca w przepływie danych), która wydaje się być hieroglifem końca wieku. W "Cyberne Tycznych" płyta główna bywa matrycą dzięki której poznajemy egzotyczny rysunek elektronicznych grafikonów - odbitek wykonanych w szlachetnej technice wkłesłodruku. Innym razem jest budulcem cyberświątyni instalacji wyznaczającej cyfrowy obszar sakralny. Natomiast w realizacji video stanowi znak rozpoznawczy hominida istoty będącej na pograniczu człowieka i maszyny. „

Jednoróżdżka/2026

®grafika komputerowa, wydruk kolorowy
±GUA COLLECTIVE, Wrocław, 2026

„Jaki lukrowany Armageddon”

Działania

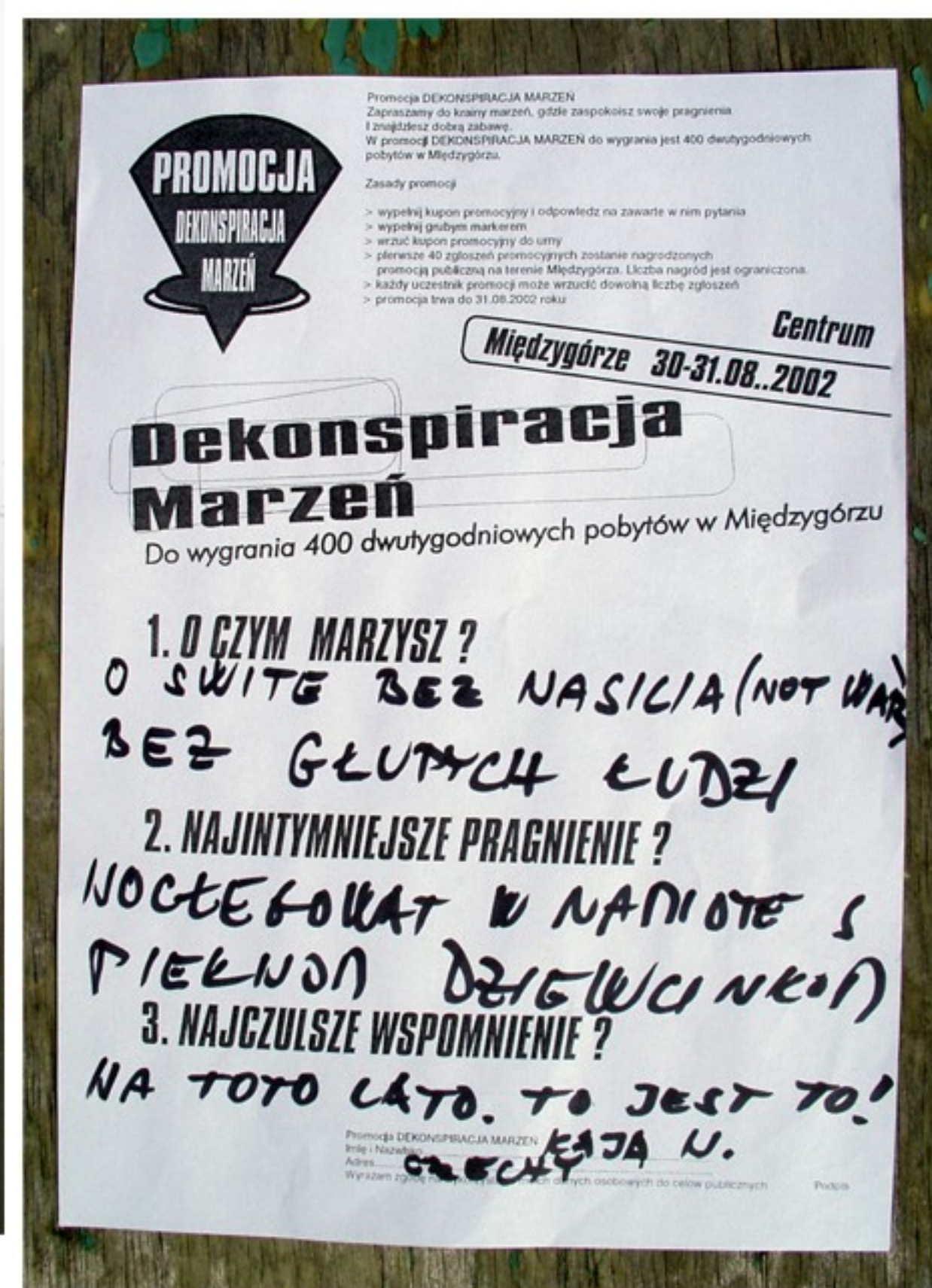
±Pocztówka z Wrocławia, kurator Wojciech Kozłowski, BWA Wrocław, 2005

±Festiwal Space, Galeria ON, kurator Kuba Bąkowski, Poznań, 2002

±Polska Sztuka Wideo, Łódź Biennale, 2003

±After Aids, Galeria Entropia, 2003

Dekonspiracja marzeń, happening relacyjny, Festiwal Kultury Niezależnej, Międzylesie, 2001

dziecko/DOROSŁY 2007

±IMPRINT , IMTSG w Warszawie im. Kulisiewicza, 2008

±International Biennial of Drawing and Graphic Arts, Gyor, Węgry, 2007

±Miejskie Muzeum Sztuki, Győr, Węgry, 2007

±Zapomniane Pokoje, Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Słupsku, 2009

±Fabryka Trzciny, Galeria ARTINFO, Warszawa, 2008

Projekt „Dziecko/Dorosły” zrealizowany dzięki stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla wyróżniających się polskich artystów młodego pokolenia MŁODA POLSKA 2007.

Graf/o/mania

14.01.2012

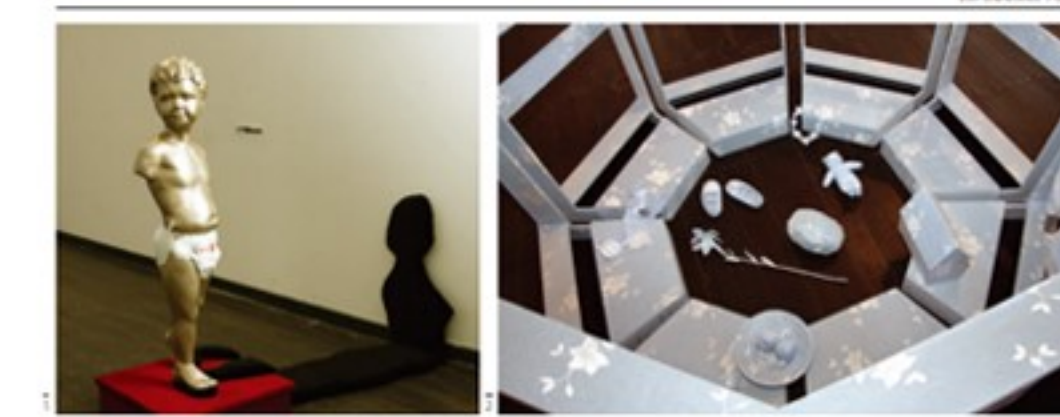

13 stycznia - 26 lutego 2012 BWA Wrocław - Galeria Awangarda, ul. Włta Śtowska 32.

Artyści: Monika Cichoré, Teodor Durski, Agata Gertchen, Grzegorz Hańderek, Jacek Ponton Jankowski, Monika Łukowska, Dorota Nowak, Maja Pogorzalet, Sybilla Skalaub, Ewelina Sośniak, Radek Ślany, Viola Tycz, Małgorzata ET BER Warlikowska, Maja Wolińska, Adam Romaniuk.

Kuratorzy: Alicja Klimczak-Dobrzańska (BWA) i Jacek Szewczyk (ASP).

Uwagi: "Twórczość współczesnego artysty-grafika to swoista fetyszyzacja procesu i warsztatu. To zmaganie się z ograniczeniami materiału, ulepszenie możliwości technicznych, ciągłe poszerzanie i redefiniowanie granic medium. Uprawianie sztuki przy wykorzystaniu klasycznych i nowoczesnych technik graficznych jest manifestem przywiązania do specyficznego procesu kreacji. Ów proces wymaga niezmiennie od wielu lat tego samego mechanizmu, czyli przeniesienia koncepcji negatywowo na matrycę, a następnie odbicia jej i tym samym uzyskania finalnego efektu. Matryca stała się pojęciem bardzo szerokim, nieskończonym wręcz, bowiem obejmuje nie tylko płytę, kamień czy linoleum, lecz także szablon, pamięć komputerową, pamięć aparatu fotograficznego, projektor czy plik. W momencie upowszechnienia technik cyfrowych, istota twórczości grafika przestała opierać się wyłącznie na tradycyjnym warsztacie i materiałach, możliwości okazały się bezgraniczne; jedynie model myślenia twórczego pozostał bez zmian. Można zatem uznać, że oprócz konkretnej materii konieczna jest także graficzna wyobraźnia, a więc umiejętność wieloetapowego myślenia, przewidywania finalu oraz transpozycji kilkopozomowego konceptu na materialny efekt" - A. Klimczak-Dobrzańska.

Pokoje to nasza przestrzeń prywatna, schronienie przed światem, azyl wypoczynku i wyciszenia. To teren, który możemy kształtować i wypełniać sprzętami, fotografiami i pamiątkami. Może też oznaczać symbolicznie bezpieczną kapsułę wypełnioną naszymi wyobrażeniami i myślami.

1. **Rafał Kotwicz**, obiekty, 2009
2. **Marcin Bandydzak**, klejanki, obiekty, 2009
3. **Włodzisław Jędrzejewski**, TV screen, obraz

niem i naciekaniem. Mogł umyć sobie twarz, ale w tym momencie już stracił nadzieję i nie wyjął z niej rękawic. Wzruszył ramionami, a w tym czasie iście niewinnie się uśmiechnął. Chyba już to i tak było dla niego. W końcu nie mógł przecież zrobić nic, co by mu przyniosło korzyść. W końcu nie mógł przecież zrobić nic, co by mu przyniosło korzyść. W końcu nie mógł przecież zrobić nic, co by mu przyniosło korzyść.

[illegible]

Pozornie to my obserwujemy świat, jednak w rzeczywistości to świat – a w zasadzie medium – obserwuje nas, np. za pośrednictwem badań telemetrycznych, sprawdzając nasze preferencje jako widzów i konsumentów. Obserwacja jest także tematem innej pracy z cyklu zatytułowanej "W ZOO". Grupa zwiedzających ogród zoologiczny została w niej przeciwstawiona stadu pawianów siedzących na wybiegu. Z pozoru to ludzie obserwują zwierzęta, komentując ich – zapewne uznane za zabawne – zachowania. Jednak bliższe przyjrzenie się obrazowi przekonuje nas, że to raczej pawiany obserwują ludzi. O możliwości takiej interpretacji świadczy chociażby umieszczenie pawianów w miejscu tradycyjnie przypisywanym widowni, a ludzi jakby na scenie, czy ekranie kinowym, który pawiany mogą bez przeszkód obserwować. Obserwujący zmieniają się tu więc w obserwowanych, dzieje się to jednak bez udziału ich świadomości, jak w Benthamowskim panoptikonie. Możliwy jest jeszcze jeden trop interpretacyjny wykorzystujący motyw lustrzanego odbicia. Ludzie odbijają się w pawianach, a małpy w ludziach, zachowania jednych odzwierciedlają reakcje drugich. Pawiany stają się więc symbolem bezrefleksyjnego społeczeństwa, które spędza czas na miałkiej rozrywce i jałowych dyskusjach. Przypisanie małpom takiej roli przypomina wykorzystanie motywu tych zwierząt w wielu obrazach flamandzkiego siedemnastowiecznego artysty Davida Teniersa Mł. – wystarczy przywołać słynne Małpy w kuchni czy Szkołę małp. Zwierzę to od czasów refleksji protestanckiej – zwłaszcza kalwińskiej – reprezentowało głupią i złą stronę natury ludzkiej, często wykorzystywano je jako symbol apostołów Antychrysta i ucieleśnienie wszystkich wad przypisywanych rodzajowi ludzkiemu. Tym bardziej przerażające jest skonstatowanie faktu, jak bardzo bawi ludzi obserwacja zachowań tych zwierząt tak często będących odbiciem naszych własnych przywar.

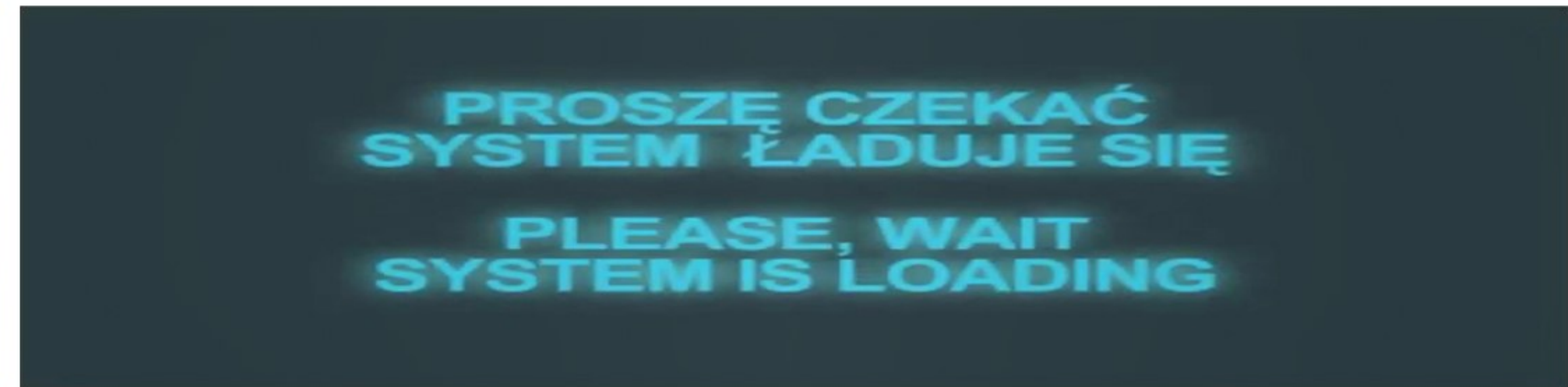

Obserwowanie obserwowanych. Marta Raczek

®video w bankomacie, duration:00:08:04, przestrzeń miejska, 2010

Moja miłość... ładuje się/2010

±Rytuał, Wrocław, 2010
±GSW Chłodna 20, Suwałki, 2013

Viola Tycz jest jedną z najbardziej aktywnych artystek młodego pokolenia. Ma w dorobku wystawy w Polsce i za granicą. Stypendystka wielu programów: Sotheby's i Pilar Juncosa & Joan Miro Foundation, MKiDN (2006), MŁODA POLSKA MKiDN (2007), Województwa Dolnego Śląska, Artysta Roku 2006 magazynu ARTEON, Artysta Miesiąca SMTG w Krakowie, Laureatka wielu międzynarodowych konkursów grafiki, m.in. Grand Prix IV Międzynarodowego Triennale Grafiki w Kairze, Grand Prix Międzynarodowego Biennale Grafiki w Ostrowie Wielkopolskim. Jej prace znajdują się m.in. w zbiorach Dolnośląskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, Muzeum Narodowego w Warszawie i Muzeum Narodowego w Krakowie.

Viola Tycz — tworzy grafikę, malarstwo, instalacje, wideo, projektowanie graficzne. Wykładowczyni i instruktorka młodych twórców. Viola Tycz specjalizuje się w grafice i w tej dziedzinie odniosła największe sukcesy. Nie jest to jednak artystka, która zamyka się w jednej dziedzinie twórczości. Obok tradycyjnych technik warsztatowych, ze swobodą i lekkością posługuje się nowymi narzędziami (w tym cyfrowymi), tworzy własne techniki graficzne i malarskie. Jej obrazy mają wiele z grafiki: z jednej strony zredukowane formalnie, z drugiej — wyraziste i precyzyjne. To notatki z codzienności, szkice z relacji intymnych, którymi rządzi niedopowiedzenie i tajemnica. Artystka chwytą i zatrzymuje w kadrze obrazy sytuacji pomiędzy: nie wiemy, jak i dlaczego coś się zaczęło i jak się skończy. Sytuacjami rządzą silne napięcia, ale i delikatna zmysłowość, gra opiera się na niejednoznacznościach i niedookreśleniu: płci, emocji, rozkładu sił i zależności. Tycz ma rzadką umiejętność: pokazuje mniej, by powiedzieć więcej.

Jak wykorzystywany jest język uczuć do budowania sloganów reklamowych. Wszystko na sprzedaż.

Viola Tycz ŚMIESZNE / NIE ŚMIESZNE przegląd prac wideo 2000-2011

Galeria Sztuki Współczesnej Chłodna 20
Suwałki, maj / czerwiec 2013

Chłodna 20

SUWAŃSKI
OŚRODEK
KULTURY

©cykl malarski, akryl na płótnie, 2003

±Powiatowa Galeria Sztuki Współczesnej Ostrów Wielkopolski, 2003

±Pikseloza, Miejska Galeria Arsenat, Poznań, 2004

±Pikseloza, Galeria CK Zamek, Wrocław, 2004

±Pikselozam Galeria Forum, 2003

Pikseloza/2003

„Zaczęłam przerabiać „po swojemu” słynne obrazy z historii sztuki. Tak powstał cykl „Pikseloza”. Wpadłam na pomysł naśladowania drukarki igłowej i punkt po punkcie, nanosiłam pędzelkiem czarne kropki.

Gazety anonsujące wernisaż wystawy Pikseloza tytułowały artykuły: „Obrazy z drukarki”.

Kropki, punkty, piksele, budowały obraz świata na początku transformacji ustrojowej Polsce.

PIKSELOZA to malarstwo tworzone jakby metodą parahiperrealistyczną, podstawą której jest zapis fotograficzny, rzutowany z przezrocza na płótno malarskie i drobiazgowo odwzorowany przez autora.

Hiperrealizm nie zapisywał rastra fotograficznego, czy pikseli, jakie występują w zapisie cyfrowym. Viola tworzy parafrazy słynnych obrazów z przeszłości (np. Śniadanie na trawie E. Maneta), ale też pokazuje banalny świat supermarketów i fast foodów, podnosząc go do rangi mistycznej „ikony/matrycy kulturowej” naszej cywilizacji, tworząc dystans między oryginałem (czy jego symbolem) a nową rzeczywistością, przez nałożenie zrastowanego obrazu na płótno. Taka jest na przykład Ostatnia Wieczerza, która dzieje się w fast foodzie. Następuje zwielokrotnienie kodów, co powoduje, że zaczynamy poruszać się w dwóch rzeczywistościach jednocześnie, tracąc w sumie realność zarówno jednego jak i drugiego świata.

Elżbieta Kościelak, Wirtualne Puzzle realnego świata, Format.

Magazyn Polskiej Akademii Nauk
nr 1 (29) 2012
kwartał III
ISSN 1733-8662
nakład: 1900 egz.
Wydawca:
© Polska Akademia Nauk
adres wydawcy:
Polska Akademia Nauk
Biuro Upowszechniania
i Promocji Nauki
pl. Defilad 1, 00-901 Warszawa
e-mail: academia@pau.gov.pl
www.academia.pau.gov.pl

prezumerantka:
academia.pau@pau.gov.pl

zespół redakcyjny:

Jan Strleś

redaktor naczelny

Patrycja Dobry

zastępczyni redaktora naczelnego,
Nauki humanistyczne

Justyna Pijarska

sekretarz redakcji

Anna Zawadzka

Nauki humanistyczne

Agnieszka Polko

Matematyka, Fizyka,
Chemia, Technika

Krzysztof Malicki

Nauki o Ziemi

Paweł Adamów

dyktant artystyczny

Renata Modzelewska-Rewucka

redakcja językowa

Redakcja Naukowa:

przewodniczący:

Michał Kubiś

Prezes Polskiej Akademii Nauk

Aleksander Pieson-Zabłocki

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Artysta

Naukowe smaczki

Smak to według socjologii narzędzie władzy, narzucone za pomocą przemocy symbolicznej (str. 38). Sztuka podkreślanie jej splendoru, jak choćby w Polsce w XVIII w. (str. 20). Chyba nie ma takiej dziedziny nauki, która nie zajmowałaby się smakiem. Dlatego w tym numerze piszemy m.in. o tym, jakie **pożytki z picia kawy** mieli młodzi doktoranci Instytutu Chemii Organicznej PAN (str. 4), jak naukowcy łączą **kawior z czekoladą** i co z tego wynika (str. 50), jakie ma znaczenie i jak jest badany **aromat produktów** (str. 34) oraz jak nauka przyczyniła się do tego, by **jabłka były bardziej chrupiące** (str. 36). Nie zabrakło historii **wydobycia soli** (str. 12) ani rozważań nad **smakiem wody** (str. 28). Zastanawiamy się również, czy **smak dziedziczymy po rodzicach**, nabywamy w ciągu życia, a może jedno i drugie (str. 16)? Jest o smaku w **muzyce** (str. 8), **sztuce** (str. 40), **literaturze** (str. 48). Nie zapominamy o **pierwszym polskim satelicie** (str. 24). A na koniec: bardzo smakowity wywiad z wybitnym historykiem idei **prof. Jerzym Jedlickim** (str. 42).

Pozostaje nam życzyć czytelnikom smacznego!

Redakcja ACADEMII

Market. 2008. Rysunek

Grafiki, które Viola Tycz określa jako flash codzienności, koncentrują się przede wszystkim na postaci ludzkiej, pokazując egzystencję w komercyjnej, pop-kulturowej, ludzkiej skomplikowanej relacji. Tycz jest absolwentką Wydziału Grafiki ASP we Wrocławiu. Dwukrotną stypendystką MKiDN, stypendystką programu „Młoda Polska”, Sotthelby's i Pilar Juncosa & Joan Miro Foundation, Województwa Dolnego Śląska. Wyjątkowe rozwiązania formalne, indywidualizm drogi twórczej oraz swoisty kolorystyczny styl stawiają ją w kręgu najtalentowatszych młodych polskich artystów. Jej prace znajdują się w zbiorach Dolnośląskiej Zachęty Sztuk Pięknych, Muzeum Narodowego w Krakowie i Warszawie, Muzeum Współczesnego Wrocław, Stowarzyszenia Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie, w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, muzeach w USA, zbiorach prywatnych.

Pluszowa zabawka Uwolniona/2025

®ready made, 23 x12 x 6 cm, 2025
®pluszowa zabawka wykonana z tkaniny Oxford na tacce
®sygnał dźwiękowy, wzór imitujący mięso

±Mięso, Galeria AZ, Siedlce, 2025

Aleksandra Bareja, Barbara Bashka, Daniel Białowas, Martyna Białowas, Pola Blamowska, Ewelina Duffy, Edyta Dzierż, Borys Fiodorowicz, Kuba Janyst, Dorota Kulicka, Artur Kulik, Magdalena Łazar, Andrzej Markiewicz, Andrzej Męczyński, MillionerBoy, Monika Misztal, Krzysztof Miśkiewicz, Michał Mrocza, Tomasz Partyka, Przemek Suliga, Marcin Świąder, Maciej Tołwiński, Ulyana Tomkevych, Viola Tycz, Klaudia Walerowska, Artur Wąsowicz, Grzegorz Wnęk, Paweł Wocial, Magdalena Wójcik, Marek Zając, Marcin Ziółkowski

mięso

Wernisaż wystawy: 14.03.2025 [Piątek], godz. 18.00
Miejsce wystawy: A_Galeria
Wydział Sztuki, Uniwersytet w Siedlcach,
ul. Żytnia 39, Siedlce
Kurator: dr Marcin Sutryk

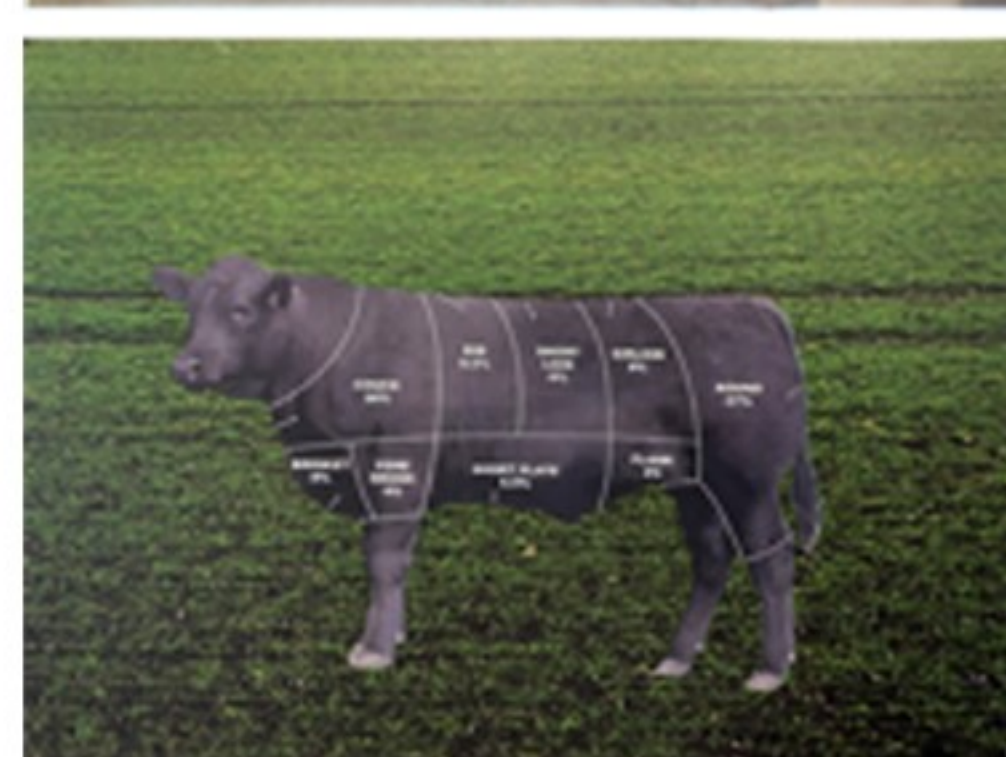

Wystawa "Mięso" to prowokująca i wielowymiarowa ekspozycja, która zmusza widza do refleksji nad własnym ciałem, konsumpcją i miejscem człowieka w świecie. Sztuka to dynamiczne i interdyscyplinarne pole, które łączy sztukę, naukę, technologię i filozofię. Poprzez eksplorację hybrydyczności, technologii i ekologii artyści posthumanistyczni pomagają nam zrozumieć, jak zmienia się nasza tożsamość i relacje z otaczającym światem. W dobie szybkiego postępu technologicznego i globalnych wyzwań środowiskowych sztuka ta staje się coraz ważniejszym głosem w dyskusji o przyszłości ludzkości. Prace wykorzystujące ciało jako mięso często wywołują skrajne reakcje, od zachwyty po oburzenie. Mogą być postrzegane jako naruszające granice etyczne lub estetyczne.

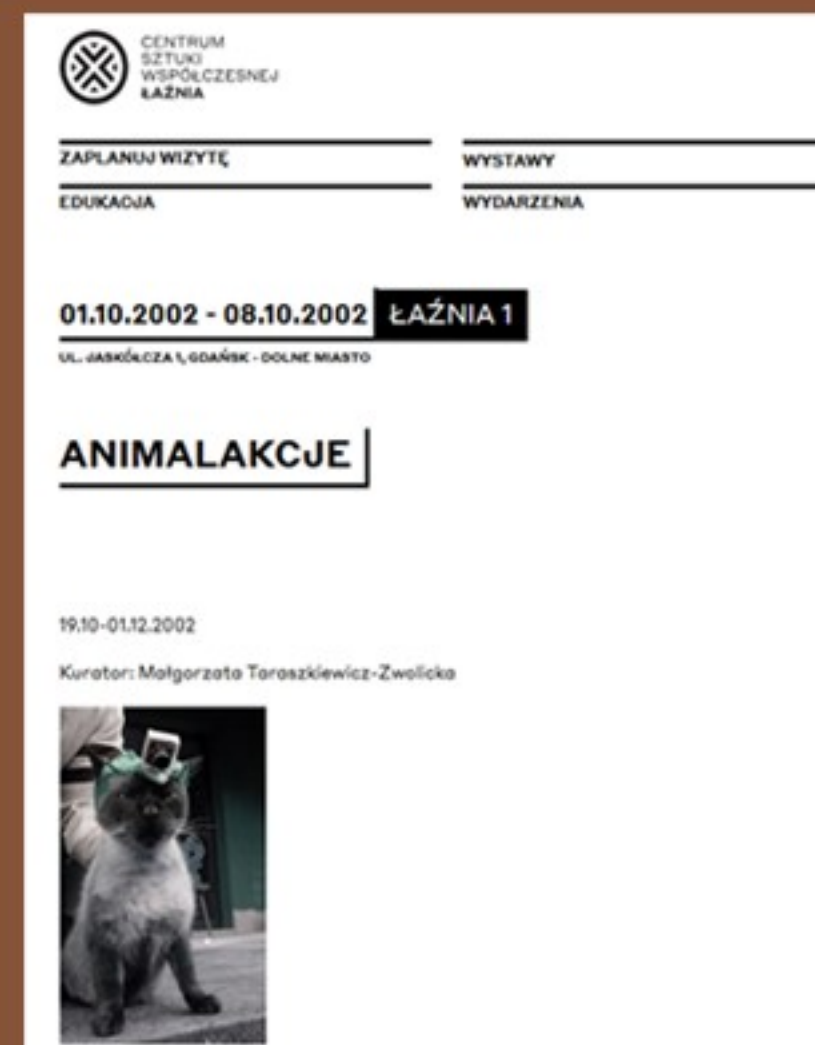
Wątpliwości budzi również wykorzystywanie zwierząt w sztuce, co prowadzi do dyskusji na temat praw zwierząt i etyki artystycznej.

Temat ciała jako mięsa w sztuce jest potężnym narzędziem do eksploracji ludzkiej kondycji, przemocy, konsumpcji i relacji z naturą. Poprzez prowokacyjne i często szokujące obrazy artyści zmuszają widzów do refleksji nad tym, co oznacza być człowiekiem w świecie zdominowanym przez biologię, technologię i kapitalizm. Sztuka ta pozostaje jednym z najbardziej intrygujących i kontrowersyjnych obszarów współczesnej twórczości.

Tekst towarzyszący wystawie Mięso, Viola Tycz

Cat Cam/2002

®wideo, duration: 00:05:28

±AnimalAkcje, CSW ŁAŻNIA Gdańsk, 2002
 ±„Kontakt-Kontekst” Kunsmuseum Bonn, Niemcy, 2004
 ±IF Museum Inner Spaces, Poznań, 2004
 ±UBU LAB, Uniwersytet Jagielloński, Kraków, 2025
 „Polska Sztuka Wideo” ISBN 83-923904-0-7

▮Kolekcja CSW Gdańsk

*"To wideo jest zapisem polowania kota na mysz.
 Kamera na głowie kota staje się narzędziem rejestracji instynktu zwierzęcia.
 Kot zauważa mysz, a jego instynkt łowiecki natychmiast przejmuje kontrolę.
 Widzimy świat oczami drapieżcy – skupiony, bezwzględny, pozbawiony emocji."*

Jaką rolę współczesny człowiek przeznacza zwierzęciu? Jaką wartością jest jego życie? Wystawa zbiorowa "Animalakcje" jest próbą artystycznej odpowiedzi na pytanie o etyczne aspekty postaw ludzkich wobec zwierząt. prezentowane są prace austriackich artystek Ingeborg Strobl i Helene Vergeiner, powstałe w ramach Programu Pobytowego, oraz istniejące realizacje Kuby Bąkowskiego, Tatiany Czekalskiej & Leszka Golca, Dominika Lejmana, Agnieszki Tarasiuk, Andrzeja Zujewicza, a także specjalnie przygotowane na wystawę realizacje Violetty Tycz, Iwony Ostoi-Ostaszewskiej.

Celem prezentacji jest konfrontacja różnorodnych postaw twórczych opartych o refleksję nad zależnościami i wspólną funkcjonowania świata ludzi i świata zwierząt. To propozycja innego niż to, do którego jesteśmy przyzwyczajeni, lub które zostało ogólnie przyjęte, spojrzenia na stosunki pomiędzy człowiekiem a zwierzęciem. To postawienie pytania o społeczny aspekt porozumienia między światem zwierząt i ludzi. Podłożem różnorodnych wypowiedzi artystów jest współczucie, przekonania religijne, etyczne, zaniepokojenie granicznym z szaleństwem rozwojem cywilizacyjnym i krytycyzm, dający podstawę do ironicznego komentarza akceptowanych powszechnie postaw człowieka wobec zwierzęcia. Różnorodne są także formy wizualizacji problemu w pracach prezentowanych na wystawie. Artyści przywołują wizerunek zwierząt bezpośrednio, jak ma to miejsce w pracach Kuby Bąkowskiego i Agnieszki Tarasiuk, bądź pośrednio - poprzez dokumentację pewnych procesów (realizacja Ingeborg Strobl), aż do nasycenia przestrzeni wyłączonej przeczuć niedawnej obecności innej istoty.

Świat fauny w "Animalakcjach" staje się modelem dla analizy współczesnego człowieczeństwa. Artyści podejmują wątek upowszechnianej przez kulturę masową wizji człowieka jako konsumenta (prace Iwony Ostoi-Ostaszewskiej). W wielu realizacjach wyczuwalny jest niepokój związany z wyobcowaniem człowieka (instalacja wideo Kuby Bąkowskiego), inne proponują nową formę komunikacji. Nawigazywanie swoistego dialogu możliwe jest przede wszystkim dzięki przekonaniu artystów o inteligencji zwierząt (film wideo Violi Tycz pt. "Cat-cam").

Wielu twórców ujawnia szereg wspólnych ludziom i zwierzętom cech: zmysłowość (praca "Żeloty" Agnieszki Tarasiuk), automatyzm zachowań ("Gołębie 1,2,3,4,5" Kuby Bąkowskiego), ciekawość (dokumentalna praca Dominika Lejmana "Odkrycia geograficzne - szpital jako krajobraz małych spektakli"). Szczególnie interesujące są, nieco utopijne, artystyczne propozycje ochrony "braci mniejszych", na przykład poprzez konstruowanie specjalnych przedmiotów im służących (obiekty z cyklu "Avatar" Tatiany Czekalskiej i Leszka Golca). Wizerunek zwierzęcia może być także świetnym narzędziem terapii, co zaprezentował w swojej społecznej interwencji Dominik Lejman. Artysta ponad miesiąc prowadził w jednej z placówek pediatrycznych projekt, w którym zestawiał zarejestrowany na taśmie video świat zwierząt ze szpitalną rzeczywistością małych pacjentów.

Współorganizowany z Austriackim Forum Kultury ponad miesięczny program pobytowy Ingeborg Strobl dotyczy głównie poznawania polskiej specyfiki życia osób troszczących się o zwierzęta - nie tylko domowe, ale przede wszystkim bezdomne. Artystka znana z prac krytycznych wobec przedmiotowego traktowania zwierząt w Austrii, podjęła w Gdańsku próbę zobrazowania związków zachodzących pomiędzy społeczeństwem a zwierzętami. Spotkania, wywiady, wizyty (m.in. w gospodarstwach rolnych) oraz warsztaty przeprowadzone z uczniami Szkoły Podstawowej nr 65 śsładującej z CSW Łaźnia, autorka pozyskała materiał do wystawy. Jej realizacja w formie fotografii, opisów, rysunków wykonanych przez dzieci oraz prezentacji obiektów, jest rejestracją owego procesu poznawczego.

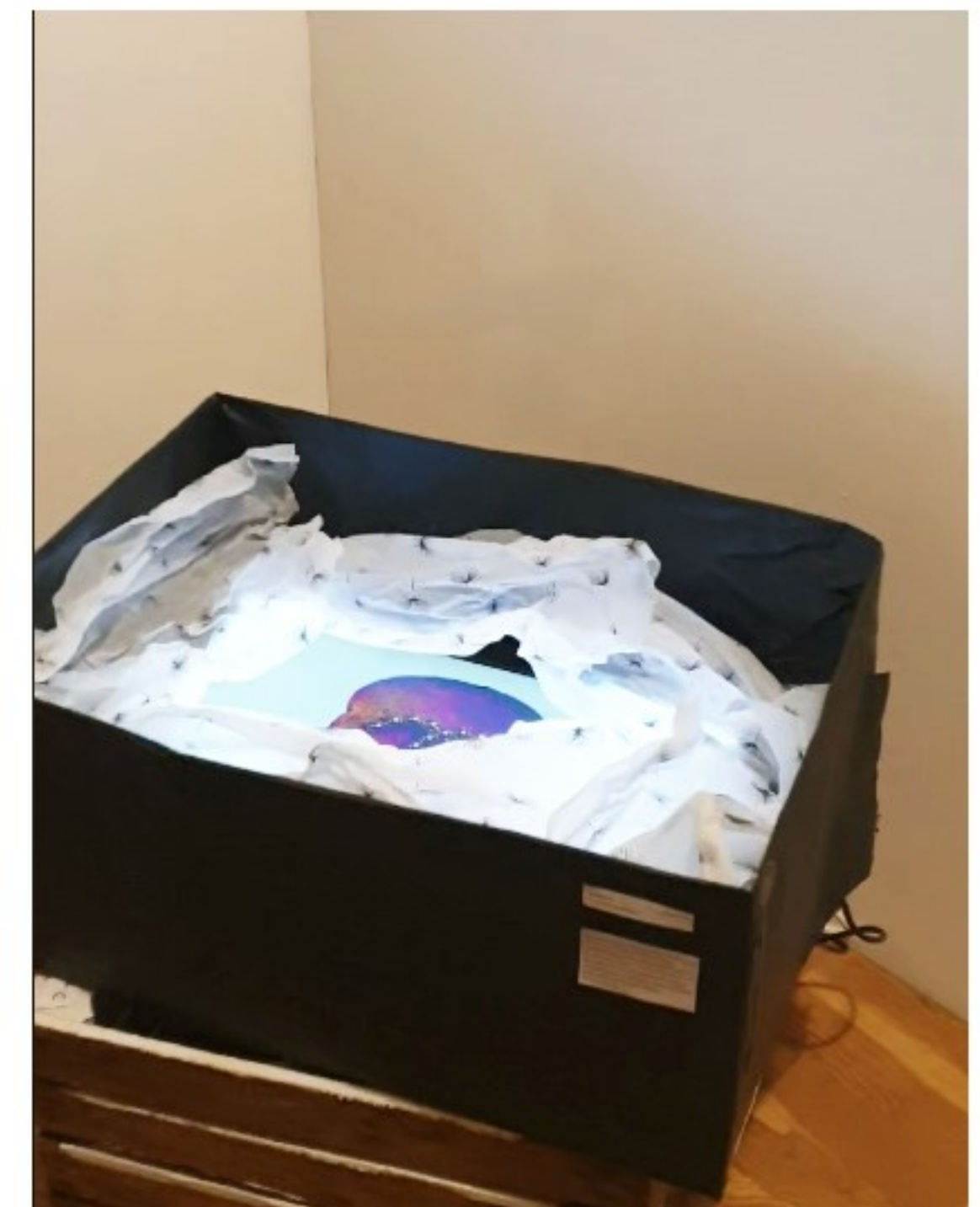
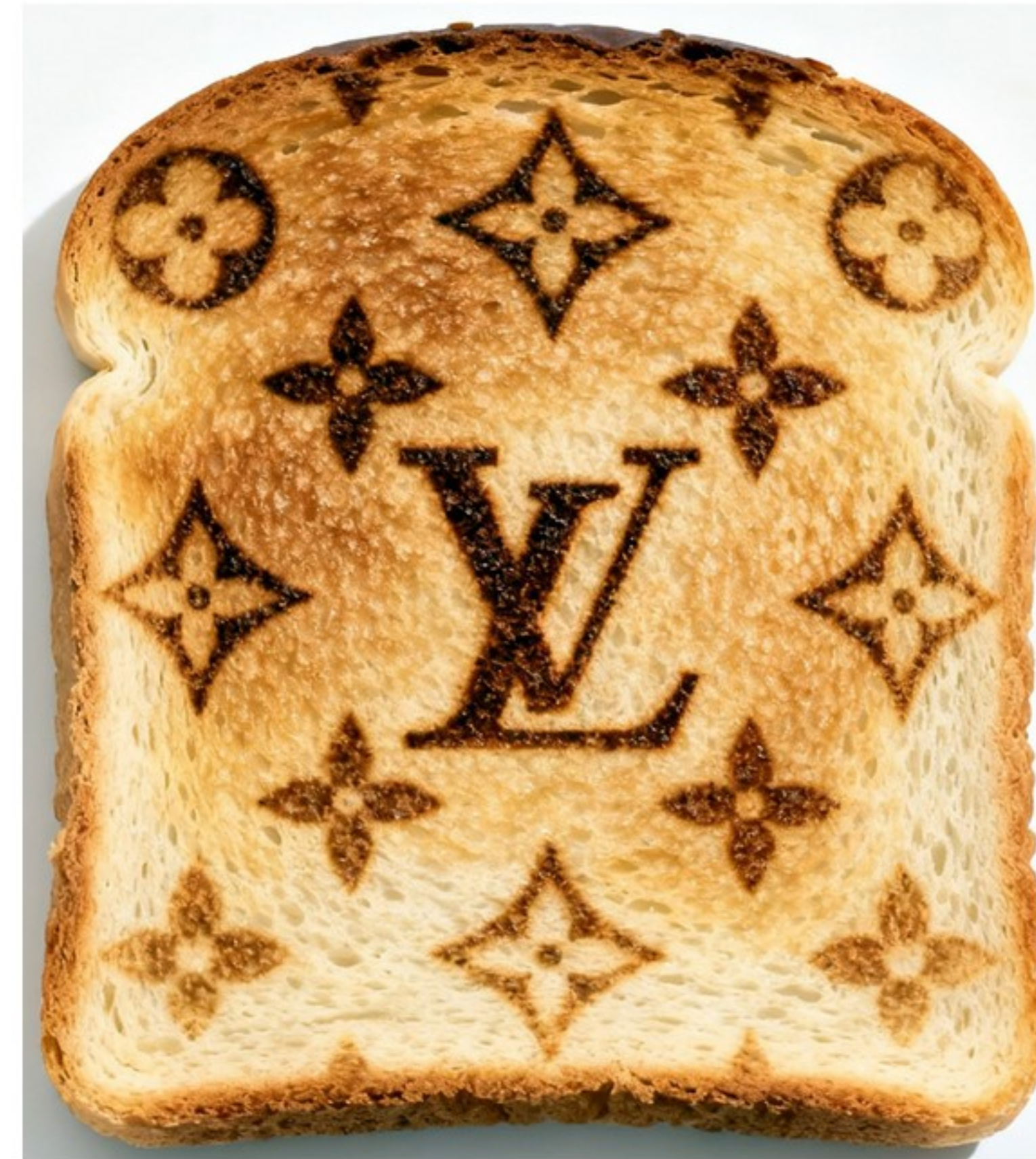
Wystawa "Animalakcje" jest nawiązaniem dialogu z dużymi prezentacjami z lat ostatnich, obejmującymi szeroko pojętą tematykę animalistyczną w sztuce: m.in. "Fauna" prezentowana w Galerii Zachęta i Galerii Nowej Manieź (Warszawa 1999, Moskwa 1999) oraz "Herausforderung Tier - von Beuys bis Kabakov" (Städtische Galerie Karlsruhe 2000), stawiając pytania o społeczny aspekt porozumienia między światem zwierząt i ludzi.

* 07.11.2002 wystawie towarzyszył program edukacyjny pt. "Animal-fiction", pokaz filmów krótkometrażowych, realizacji wideo oraz reklam wykorzystujących wizerunek zwierzęcia, a także dyskusja na temat stosunku społeczeństwa do zwierząt, w tym przyzwolenia na przemoc, oraz procedur służących ochronie życia zwierząt w Polsce.

współorganizator: Austriackie Forum Kultury w Warszawie
 sponsorzy: Browar Amber,
 podziękowania: Dom Pojednań i Spotkań św. Maksymiliana.

Lukstost/2026

©wideo: CUD /00:02:14/, 2001; PIĘKNI MĘŻCZYŹNI /00:19:12/, 2005; BĘDZIESZ KOCHAĆ ZGODNIE Z PRZYRODĄ /00:02:54/, 2001

±Festiwal Filmów Niezależnych, Kino Warszawa /DCF/, Wrocław, 2002

±After Aids, Galeria Entropia, Wrocław, 2000

±Galeria Sztuki Współczesnej Chłodna 20, Suwałki, 2013

±Obiekty Magiczne, Galeria Entropia, Wrocław, 2003

±ANIOŁY, Galeria BB, Kraków, 2006

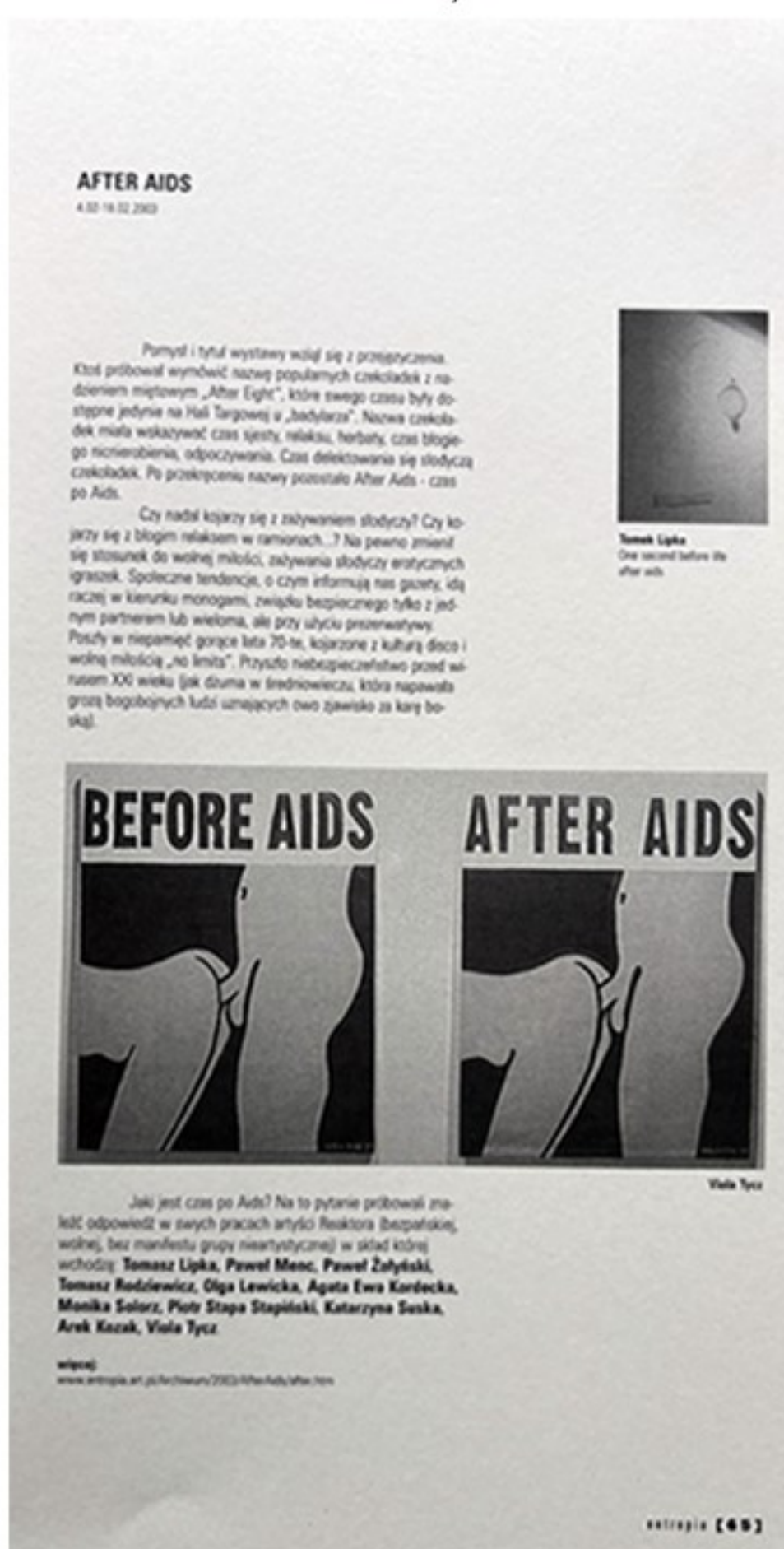
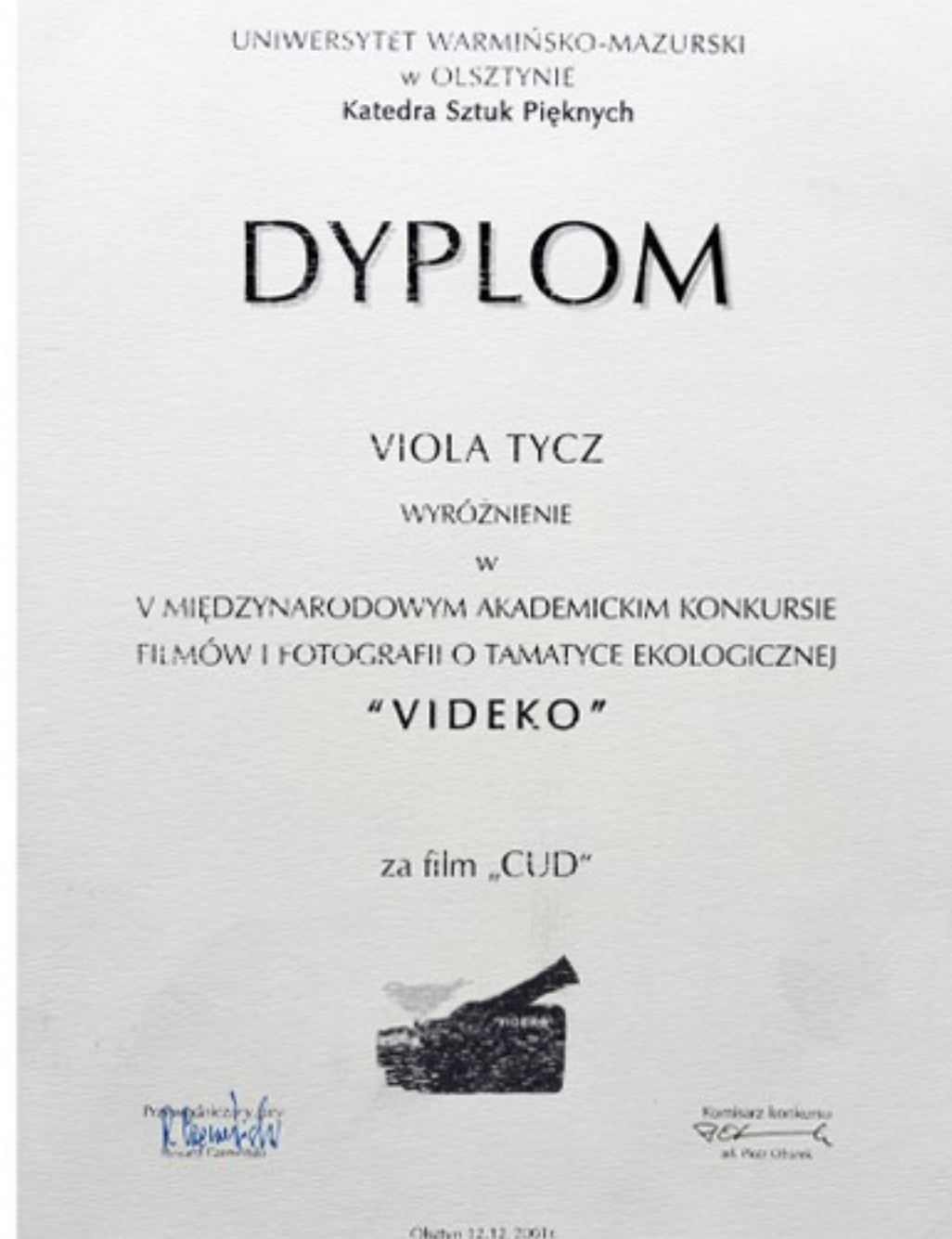
Wideo

Cud, 2001

Piękni Mężczyźni, 2005

Będziesz kochać zgodnie z przyrodą, 2001

Wybrane wystawy zbiorowe i indywidualne:

Międzynarodowe Triennale Grafiki w Knanagawie, Japonia; IV Triennale Grafiki Polskiej, Katowice; Międzynarodowe Triennale Grafiki - Rekomendacje - młoda grafika polska Bunkier Sztuki, Kraków; IV Międzynarodowe Triennale Grafiki MINIPRINT Lahti Art Museum, Finlandia; WRO01 Międzynarodowe Biennale Sztuki Elektronicznej, Wrocław; DIGITAL PROGRESSION Galeria Entropia, Wrocław; VIDEOKONT Galeria Kont, Lublin; Międzynarodowe Triennale Grafiki - Rekomendacje- - Młoda grafika polska Strasburg, Francja; XII Space International Print Biennial, Seul Korea; sOUND sYSTEM BWA, Zielona Góra; PresentAkcje / video-performance Galeria Sztuki WOZOWNIA, Toruń; Animalakcje CSW Łaźnia, Gdańsk; IV Międzynarodowe Triennale Grafiki Kair, Egipt; MTG Kraków 2003, Kraków; V Triennale Grafiki Polskiej, Katowice; Międzynarodowy Konkurs Rysunku i Grafiki Muzeum Tajwan; PUZZLE4U Viola Tycz Fundacja Pilar Juncosa&Joan Miro, Hiszpania; Międzynarodowe Biennale Grafiki CLUJ, Rumunia; MTG - Kraków 2003 Horst Janssen Museum Oldenburg, Niemcy; Eurografik Muzeum Sztuki Współczesnej Moskwa, Rosja; Artysta Pomiedzy Motorenhalle Drezno, Niemcy; 5TGP Miskolec, Węgry; the Sputniza Kunsthaus Drezno, Niemcy; Washington International Print Fair, Washington, D.C., USA; IV Międzynarodowe Triennale MiniPrint, TAMA Uniwersytet Tokio, Japonia; Transgresje IMPACT 4 Konferencja Grafiki Centrum Kultury ZAMEK, Poznań; Trois-Rivières Międzynarodowe Biennale Współczesnej Grafiki, Québec, Kanada; Polnishe Video Szene Kunstlerhaus Bethanien, Berlin; 36 Ogólnopolski Konkurs Malarstwa Współczesnego Bielska Jesień Bałtycka Galeria Sztuki, Słupsk; BWA Zielona Góra; SUPERMARKET SZTUKI I Europejskie Biennale Młodej Sztuki Warszawa, Polska; NOWE DROGI – NEUE WEGE polnische videokunst im K4 forum Saarbrücken Niemcy; Polskie Orły 2006 Korea Foundation Cultural Centre, Korea; Videoprzestrzenie Insytut Polski w Pradze, Czechy; Tożsamość z kolekcji sztuki współczesnej Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, Muzeum Architektury, Wrocław; „PRINT- Internationale Grafiktriennale Krakau-Oldenburg-Wien“ Künstlerhaus Vienna, Austria; Mistrzowie Rysunku i Grafiki Varosi Muveszeti Muzeum Gyor, Węgry; II Festiwal IN OUT CENTRUM SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ ŁAŹNIA, Gdańsk; Dziecko DOROSŁY Fabryka Trzciny, Warsaw; WYSTAWA PODYPLOMOWA „Cyberne Tyczne” Impart, Wrocław; 18 Festiwal Malalarstwa Współczesnego Zamek Książąt Pomorskich, Szczecin; SPACE Festiwal, Poznań; "I RAK/war exhibition" BWA Awangarda, Wrocław; Poczłówka z Wrocławia BWA Awangarda, Wrocław; BWA Bielsko Biała; Viola Tycz PIKSELOZA Galeria Sztuki Współczesnej ARSENAŁ, Poznań; 36 Ogólnopolski Konkurs Malarstwa Współczesnego Bielska Jesień, Bielsko Biała; Obraz Roku Królikarnia Warszawa; Affordable Art.-Fair Paryż, Francja; Międzynarodowe Biennale Grafiki Cyfrowej Muzeum Miasta, Gdynia; Moja Świątynia Muzeum Narodowe we Wrocławiu; Międzynarodowe Triennale Grafiki "Kolor w grafice"; Zapomniane Pokoje Galeria Bałtycka Galeria Sztuki w Ustce; Kolor w Grafice Centrum Grafiki Tessaloniki, Grecja; Grafomania, BWA Wrocław; Międzynarodowego Triennale Grafiki, Künstlerhaus, Wiedeń; Sztuka Matek Apteka Sztuki, Warszawa; Sztuka Matek Bunkier Sztuki, Kraków; 2010-2025 Podwodny Wrocław; 2010-2025 – Rytuał Wrocław; 2024 Premio Santa Croce Ex Libris - Piccola Grafica VIII; 2024 Off Uff Galeria UKos; 2024 VII Piotrkowskie Biennale Sztuki; ANOREXIS Muzeum Współczesne Wrocław; 2023 Męstwo Męskość AGaleria; Uniwersytet w Siedlcach; 2024 Ballady o zbrodni AGaleria, Uniwersytet w Siedlcach; 2024 Resume Uniwersytet 2025 Mięso, AGaleria, Uniwersytet w Siedlcach; 2025 Cierpienie, Instytut Sztuk Audiowizualnych Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków; 2025 ORGANIX Galeria SMTG Kraków, 2025 ORGANIX Sztuka na Miejscu; Jednorożec 2025 GUA COLLECTIVE i wielu innych.

wybrane publikacje

1. Wiesława Wilczyńska-Koper, *ORGANIX*, katalog towarzyszący wystawie indywidualnej

2. Anita Wolszczak, *Viola Tycz: pożąda/nie = desire/not / redakcja, wybór fotografii Viola Tycz, Anita Wolszczak.*, Warszawa, ISBN 978-83-64383-14-4

3. *Polki Patriotki Rebeliantki*, Redakcja: Izabela Kowalczyk, Galeria Miejska Arsenal w Poznaniu, ISBN-13: 978-83-61886-78-5, 2018

4. *Sztuka matek i Zapisane w ciele jako przykłady wystaw feministyczno-macierzyńskich*, *Sztuka i Dokumentacja* nr 15, 126-133, Sylwia Chutnik

5. *Scena Sztuki Intermedialnej. Monografia 2008–2025*, redakcja Małgorzata Kazimierczak, ISBN: 978-83-67584-57-9

6. *Polska sztuka wideo, Polish video art, Poznań: If Museum Inner Spaces*, Stowarzyszenie Kontekst Sztuki, 2006, ISBN 83-923904-0-7

7. Grażyna Cybulska, *Biennale Malarstwa Bielska Jesień 2003*, Bielsko-Biała: Galeria Bielska BWA, 2001, ISBN 83-87984-19-1

8. Sylwia Świsłocka-Karwot (red.), *Tożsamość/Identity*, Dolnośląskie Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych, 2007

9. *Puzzle4u*, Fundacji Fundació Pilar i Joan Miró na Majorce, 19 grudnia 2004

10. *PERFORMATYZACJA SZTUKI SZTUKA PERFORMANCE I CZYNNIK AKCJI W POLSKIEJ KRYTYCE SZTUKI* ISBN, 978-83-62759-35-4, Łukasz Guzek, ASP Gdańsk

11. *35 lat Katedry Wiedzy Wizualnej i 15 lat Katedry Sztuki Mediów*, redakcja Wiesław Gołuch, ISBN: 978-83-66321-93-9

12. Beata Nowacka i inni, *Polish Eagles 2006: Young Polish Print in Seoul: 18.05–18.06.2006*, Korea Foundation Cultural Center JoongAng Ilbo Building: *International Print*

13. *Triennial*, Kraków: *International Print Society*, 2006, ISBN 83-88890-33-6

14. *Viola Tycz Aus Gallovitz*, Galeria Sokół, 4 listopada 2010

15. Beata Nowacka-Kardzis, *Międzynarodowe triennale grafiki Krakow 2009; Galeria Sztuki Współczesnej Bunkier Sztuki 16.09.-11.10.2009, Krakow 2009*, ISBN 978-83-88890-48-2

16. Wojciech Krzywobłocki, Georg Lebzelter, *Multiple Matters*, 2010.

17. Beata Nowacka, Jacek Majchrowski, John Beauchamp, *Międzynarodowe Triennale Grafiki Kraków 2006: Galeria Sztuki Współczesnej Bunkier Sztuki, Kraków, Kraków: Stowarzyszenie Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie*, 2006, ISBN 83-88890-37-9

18. Guy Langevin, *Num_errance*, *Trois-Rivières*, Québec: Éditions de la Biennale, 2009, ISBN 978-2-9810323-1-7

19. *Festiwal polskiego malarstwa współczesnego w Szczecinie*, Szczecin: Zamek Księżąt Pomorskich Stettin, 14 października 2000, ISBN 83-913503-0-4

20. Dorota Strojnowska, Piotr Krasnowolski, *Międzynarodowe Triennale Grafiki Kraków 2000: Młoda Grafika Polska*, Kraków: Galeria Sztuki Współczesnej Bunkier Sztuki, 2000, ISBN 83-912205-6-7

21. Júlia N. Mészáros, 9. *Nemzetközi rajz és grafikai biennálé: Győr*, 2007. Szeptember 15, Győr: Városi Művészeti Múzeum, 2007, ISBN 978-963-86831-7-5

22. Jun Wang, Xiaoming Dong, 2009 *nian guan lan guo ji ban hua shuang nian zhan zuo pin ji*, Beijing: *Zhongguo wen lian chu ban she*, maj 2009, ISBN 978-7-5059-6431-0

23. Anna Jackowska, Anna Bernaczyk, 6. *Międzynarodowe Triennale Grafiki Kolor w Grafice*, Toruń: Galeria Sztuki „Wozownia”, 2009, ISBN 83-89657-65-1, OCLC 836744361

24. *Humus, Eros & Thanatos*, 2011, ISBN 978-2-940127-61-0

25. Alicja Klimczak-Dobrzaniecka, Dorota Folga-Januszewska, Jerzy Chyb, *Graf/o/mania : [teksty o współczesnej grafice warsztatowej = texts about contemporary graphic arts*, Wrocław: BWA Wrocław - *Galerie Sztuki Współczesnej*, 2012, ISBN 978-83-89308-88-7

26. *Ręka, która porusza kołyskę, trzyma pędzel*, *Krytyka Polityczna*

27. *FORMAT*, 60/2011, *FORMAT* 44/2004, *FORMAT* 58/2010

28. Liu Chen *Rare Collections of International Bookplates*, ISSN 988-9761-7-8

29. Grażyna Cybulska, Barbara Swadźba, 38. *Biennale Malarstwa "Bielska Jesień"* : 23 listopada - 30 grudnia 2007, Bielsko-Biała: Galeria Bielska BWA, 2007, ISBN 83-87984-48-5

30. Halereia Lavra, *IEvrohrafik Kyiv 2003 : Mist intehratsii ievropeï's'koï kul'tury*, 19 lystopada-3 hrudnia 2003 : Halereia Lavra, Kyiv, Ukraïna = *Eurografik Kyiv 2003 : European culture integration bridge*, 19 November-3 December, 2003 : Lavra Gallery, Kyiv, Ukraine

wybrane nagrody/granty/stypendia

2025 Wyróżnienie honorowe Jury, Comune di Bodio Lomnago, Italy

2025 Wyróżnienie honorowe, Art Gallery Largo, Varna, Bulgaria

2025 WROCŁAWIANKA ROKU 2025

2009 III nagroda Bosco Stregato 2009, International Exlibris Competition, Italy

2008 Stypendium w zakresie twórczości artystycznej Województwa Dolnego Śląska

2008 Wyróżnienie Międzynarodowy Konkurs Exlibrisu, "Il Bosco Stregato", Włochy

2008 Wyróżnienie Solstizio d'Estate Bosia, Włochy

2007 Laureat MŁODA POLSKA stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

2006 Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

2006 Nagroda Remo Palmirani Ex Libris Mediterraneo Museum Ortona Włochy

2006 Artysta Roku w plebiscycie czytelników magazynu ARTEON

2005 Nagroda Jury IV Międzynarodowe Triennale MiniPrint, TAMA Uniwersytet Tokio, Japonia

2003 Grand Prize Międzynarodowe Biennale Grafiki, CLUJ Rumunia

2003 II Nagroda Biennale Malarstwa Współczesnego Bielska Jesień BWA Bielsko Biała

2003 Wyróżnienie Honorowe Międzynarodowego Triennale Grafiki Kraków

2003 Grand Prix IV Międzynarodowego Triennale Grafiki Kair Egipt

2003 Wyróżnienie Międzynarodowe Biennale Grafiki Ostrów Wielkopolski

2002 Stypendium Fundacji Pilar i Joana Miro oraz Sothebys Majorka Hiszpania

2001 Grand Prize Międzynarodowe Biennale Grafiki Ostrów Wielkopolski

2001 Wyróżnienie VIDEKO -2001 Olsztyn

2000 Wyróżnienie honorowe 18 Festiwal Malarstwa Współczesnego Szczecin

kolekcje publiczne

Muzeum Narodowe w Warszawie

Muzeum Narodowego w Krakowie

Dolnośląska Zachęta Sztuk Pięknych

Fundació Pilar Juncosa i Joan Miró na Majorce

Liu Chenn Rare Collections of International Bookplates

Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie

Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP

CSW Łaźnia, Gdańsk

Muzeum Współczesne Wrocław

BWA Zielona Góra

Shenzhen Guanlan Collection of Prints Chiny

TroisRivieres Quebec, Kanada

Foundation Cultural Center Korea

A.D.A.F.A Cremona Civic Museum, Włochy

Liu Chen Rare Collections of International Exlibris

Museum of Texas Tech University /Artist Printmaker/Photographer

Research Collection (AP/RP)),USA

VAN ROEY Collection, Belgia

Kanagawa Prefectural Gallery, Japonia

The Nippon Exlibris Association Colection

Museum Exlibris Mediteraneo, Ortona, Italy

i wielu innych.

Kolekcja badawcza artysty-grafika/fotografa •
AP/RC • Dział sztuki Muzeum Uniwersytetu
Texas Tech

Wszystkie obrazy AP/RC są chronione prawami
autorskimi artystów, chyba że zaznaczono inaczej.

CENTRUM
SZTUKI
WSPÓŁCZESNEJ
ŁAŹNIA

ZAPLANUJ WIZYTĘ
EDUKACJA

WYSTAWY
WYDARZENIA

01.10.2002 - 08.10.2002 ŁAŹNIA 1

UL. JANSKA 1, GDAŃSK - DOLNE MIASTO

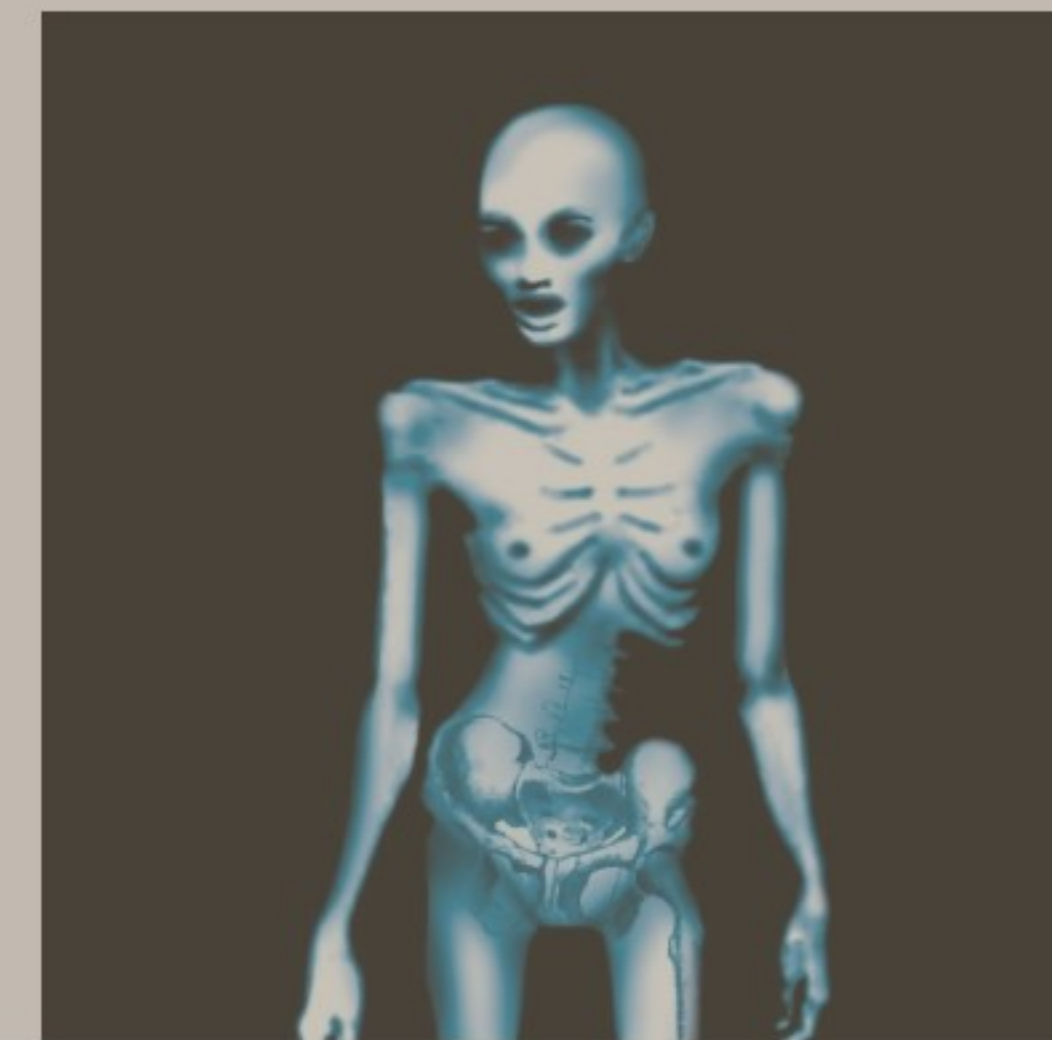
Dom O AP/RC Reklama artystów AP/RC Artyści AP/RC EJ Artyści AP/RC KP Artyści AP/RC QY ColorPrint USA Zbiórka

Wirtualne kolekcje AP/RC Spinki do mankietów

ANIMALAKCJE

kolekcja — artyści — Tycz Viola

Tycz, Viola / Puzzle 4U

Puzzle 4U

← Volver a la Búsqueda

Catalán (En otros idiomas)

Puzzle 4U [exposició] (Ver registro completo)

Título Puzzle 4U ;Viola Tycz ; [text, Ewa Han] ;

Lugar de publicación Palma de Mallorca

Editorial Fundació Pilar i Joan Miró

Fecha de publicación [2003]

19.10-01.12.2002

Kurator: Małgorzata Taraszkiewicz-Zwolicka

MUZEUM NARODOWE W WARSZAWIE

Warszawa 00-495, Al. Jerozolimskie 3; Tel. (22) 621 10 31; Fax (22) 622 85 59; www.mnw.art.pl; e-mail: muzeum@mnw.art.pl

DI-4112-11/08

Warszawa, dn. 30 kwietnia 2008 r.

Pani
Viola Tycz
Galowice 2A
55-020 Żórawina

Szanowna Pani,

pragnę serdecznie podziękować za ofiarowanie do zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie grafiki Pani autorstwa: „Przemiany astralne - pocątek śmierci”. Jesteśmy wdzięczni, że zechciała Pani podarować Muzeum swoją grafikę będącą ciekawym przykładem obecnych nurtów w sztuce, która wzbogaci i uzupełni kolekcję artystów laureatów krakowskiego Triennale Młodych gromadzoną w Gabinetie Grafiki i Rysunków Współczesnych.

Pani dar wpisany został do Księgi Akcesji Muzeum Narodowego w Warszawie pod nr 13676/08.

Dziękując raz jeszcze za Pani dar, łączę wyrazy szacunku.

Andrzej Maciejewski
p.o. Dyrektora Muzeum Narodowego w Warszawie

NP 320-03-09-110; REGON 000270990; Nr konta PKO Bank Polski SA 57 1100 1104 0000 7002 0013 3347